

AVIŽE Piebaldzēniem

Nr. 11 (132) 2008. gada decembris

Jaunpiebalgas pagasta pašvaldības izdevums

Lai jauki Ziemassvētki katrā Jūsu ģimenē! Lai svarīgs katram no Jums ir savs mājoklis, patvērums, dzīvesvieta, sēta! Redzot skudru mūžīgo darbošanos, gribu teikt, lai rosība valda arī pie Jums! Lai mīli cilvēki apkārt, kas stiprina dienās un nedienās! Lai dzirkstošs sveču mirdzums gan pieaugušo, gan bērnu acīs! Viss notiekošais liek mums mācīties atkal no jauna. Lai spēks Jaunā gada dienās!

Pirms iededz sveci eglēs zarā,
Dedz svētku liesmu sirdī savā
Ar piedošanu, sapratni.
Un tici - tas ir Tavā varā
Nest gaismu, kā to sveces dara...

Jaunpiebalgas pagasta padomes
vārdā priekšsēdētājs **L. Sāvējs**

Decembris

Svētku dienas un piemiņas dienas

- 24.decembris** – Ziemassvētku vakars
- 25.decembris** – Pirmie Ziemassvētki
- 26.decembris** – Otrie Ziemassvētki
- 31.decembris** – Vecgada diena

Janvāris

- 1. janvāris** – Jaungada diena
- 6. janvāris** – Zvaigznes diena
- 17. janvāris** – Teņa diena
- 20. janvāris** – Bašķu diena
- 20. janvāris** – 1991. gada barikāžu aizstāvju atceres diena
- 26. janvāris** – Latvijas Republikas starptautiskās (de jure) atzīšanas diena

Gadalaiki

2009. gadā

Pavasara sākums

20. martā

Vasaras sākums

21. jūnijā

Rudens sākums

22. septembrī

Ziemas sākums

21. decembrī

Klāt laiks, kad iegrimstam pārdomās par aizvadīto gadu un, pārkāpjot pār jaunā gada sliekšni, klusībā domājam, kā turpināsim dzīvot un ko mainīsim sevī. Kamēr laiks skrien pilnos auļos, liekas – viss būs mūžīgi. Arī interese par visu jauno, mainīgo, viss ikdienas darbs kā viens bezgalīgs piedzīvojums un notikums. Rutīna liek jau nesalīdzināmi mierīgāk un filozofiskāk uztvert sabiedrību, pasauli, sevi tajā visā.

Kopš sevi atceros, parasti ar jauno gadu apņēmos sākt jaunu dzīvi un vienmēr gaidīju kaut ko neparastu. Bet pienāca jaunais gads, un lielākoties nekas nemainījās. Arvien vairāk izjūtu laika netveramību un ātrumu. Bieži šķiet, ka aizelsusies dzenies tam pakaļ un iespēj tikai kriptiņu no vēlamā. Zinātnieki apgalvo, ka laiks presējas un visi procesi paātrinās, viņi mūsdienu dzīves ātrumu salīdzina ar reaktīvās lidmašīnas traukšanos. Kaut kur traucamies, bet uz kuriem?!

Kādas aizvadītā gada izjūtas paņēmu līdzī nākamajā gadā? Protams, atmiņas par interesantiem, talantīgiem, jaukiem, gudriem, mīļiem, dzīvespriecīgiem un darbīgiem cilvēkiem. Viņus satikt un iepazīt ir iespējams, pateicoties darbam. Manuprāt, uz pasaules nav lielākas vērtības par skaistām cilvēku attiecībām. Paldies Jums visiem par uzticēšanos un veiksmīgo sadarbību skolā un pagastā!

Lai arī cik grūti šodien klājas lauku cilvēkiem, viņi tomēr nav zaudējuši ticību labākiem laikiem un neatlaidīgi meklē jaunas saimniekošanas iespējas. Ceru, ka, pateicoties uzņēmīgajiem un stiprajiem lauku cilvēkiem, Latvijas lauksaimniecība tomēr piedzīvos ziedu laikus un vēl liks trūkties izlutinātajiem Eiropas zemniekiem.

Gadumijas pusnakts mirklis savilņo sirdi un satrauc prātu, jo sākas kaut kas jauns. Neatkarīgi no tā, kad kuram ir dzimšanas diena, 31. decembrī pulksten 24:00 atzīmējams ievērojams laika intervāls, ko saucam par gadu. Pie sienas jāliek jauns kalendārs, un „sākas viss no gala”. Pirms laikrādis mūs iesviež jauna gada telpā, ja ne citādi, tad mazu brītiņu paklusēsim un aizliksim labu domu par tiem, kam šajā gadu mijā grūti... un mans vēlējums mums visiem: „Kad gada tumšākais laiks un neganti vēji, sildies sapņos – par sauli un plāvu, kur bites un kameņes san...”

Zane Althabere

Veco gadu noslēdzot

Likumi un lēmumi diktē mūsu dzīvei noteikumus. Pēdējais pusgads pagājis, medijos dzirdot apspriežam un debatējot par pašvaldību reformu. Tu, lasītāj, jau noteikti saprati, ka šī viena no sarunas tēmām arī pagasta avīzītē, jo arī pie mums visu laiku virmo jaunatājums – kā dzīvosim tālāk?

Isti neredzot ekonomisko pamatojumu reformai šajās ekonomiskajās grūtībās, pagastu pašvaldību sanāksmē sapulcējušies pagastu vadītāji Jaunpilī vienkārši aicināja reformu iesaldēt. Nevienš neieklausījās, tika uzsvērts, ka reforma jāpabeidz.

Vairāki reformas bīdītāji varēs nopūsties, ka tā pabeigta. Bet vai labāk? Kā dzīvosim pēc reformas? Kāds būs labums iedzīvotājiem, to tā isti neviens nezina. Kur tu saskati novada veidošanas plusus?

– Jāsaka tā, ka reformas (lasi – pašvaldību apvienošanas) jautājums vilkāš ļoti ilgi un gausi. Pašreizējās prasības un birokrātija valstī ir tāda, ka skaidri redzam, ka ir jāmaina – jāsamazina valsts pārvaldes struktūra, bet to neviens netaisās darīt, visa vaina esot pašvaldībās un laukos, tos tas arī optimizēsim... Visi esam liecinieki tam, ka valsts ekonomiskā politika no 90. gadu vidus bija aplama. Vajadzēja nevis veicināt lauku iznīcināšanu, bet gan ar nodokļu politiku un citiem pasākumiem veicināt ekonomiskās situācijas uzlabošanu – mazu un vidējo uzņēmējdarbību veicināšanu. Diemžēl mūsu valstī noticis viss pretējā virzienā.

Lielo novadu veidošanas mērķis – lai vieglāk pārvaldītu valsti. Veidojot novadus ap pilsētām, nav noslēpums, ka uzvarēs tā partija, kas pārvalda pilsētu. Bet vai novada centrā 30 - 50 km attālumā no pagasta būs kāda interese, kas tur laukos - notiek?

Reforma jau no paša sākuma ir demagoģiskiem lozungiem balstīta: „Apvienosimies un būs labāk!” Nav neviena pētījuma vai ekonomiskās analīzes, kas apliecinātu, ko iegūsim, kādas jomas attīstīsies, kāds ieguvums būs katram cilvēkam no šādām pārmaiņām. Reģionālās ministrijas mājas lapā par šo tēmu ir tikai vispārīgas frāzes, bet darbi pilnīgi pretēji labajai idejai „visas valsts teritorijas vienmērīga attīstība”. Visu laiku veicināšana notikusi, lai cilvēki aizplūstu prom no laukiem uz pilsētām.

Reformas jēgu saskatu, ja vairākas mazās pašvaldības, ņemot vērā ceļus, satiksmi, vēsturiskās saites, izglītības iestādes, iedzīvotāju skaitu, apvienojas ap centru, kur jau ir novada funkciju veikšanai nepieciešamā infrastruktūra,

kā piemēram – Jaunpiebalga, Ērgļi, Cescvaine, Priekuļi, un apvieno savus speciālistus. Novada teritorijai jābūt pārskatāmā, ar vidusskolu, mūzikas un mākslas skolu, sakārtotu skolēnu pārvadāšanu, zinošiem speciālistiem pašvaldībās.

Diemžēl jāatzīst, ka pašreizējais reformas kartes zīmējums daudzviet ir samākslots, un ir garantēti papildu izdevumi un liels *bardaks* pēc vēlēšanām. Bet pagaidīsim līdz 11.decembrim.

Plānojam 2009. gada budžetu kā iepriekšējā gadā ar norādi, ka jāparedz 10 % sašaurināšana? Kā tas būs mūsu gadījumā, apvienojoties ar Zosēnu pagastu?

– Nav problēma – katra pašvaldība plāno savu budžetu, pēc tam saliksim kopā. Kaimiņu budžeta struktūra nav tik liela un neradīs izmaiņas. Mums nebūs nekādu jaunu štatu vai administrācijas paplašināšanās uz reformas rēķina, mainīsies tikai darbinieku pienākumu sadalījums un apjomi. Problēma ir tieši budžeta samazinājumā, jo esmu pārliecināts, ņemot vērā ekonomisko situāciju, 2009.gada budžets būs jāsamazina par 20 - 25% pret šīgadu, kādu uzdevumu pagasta darbiniekiem arī esmu devis. Nebūs viegli, bet, ceru, deputāti kopā ar iestāžu un struktūru vadītājiem spēs to izdarīt.

Zosēniešus interesēs skolas jautājums. Domāju, ka Zosēnu pamatskola katru gadu arī pirms novada veidošanas dzīvoja ar zināmām bažām, jo skolēnu skaits nav liels.

– Skolēnu skaits ir kritiski mazs, bet protams, ka materiālā bāze jāsauglabā. Pašlaik neviens nevarēs pateikt, kāda šī forma varētu būt. Prognoze, kā veidosies izglītības sistēmas finansējums, arī noteiks risinājuma veidu. Vai tā būs kā vidusskolas filiāle, varbūt cits risinājums – veidot alternatīvu izglītības sistēmu, jo mums ir pieredze ar Piebalgas skolas reorganizēšanu. Arī Zosēnu skolai ir iestrādes un pieredze sadarbībai ar Rīgu – tā jāattīsta. Svarīgi saglabāt darba vietas, kā arī nepakļaut nebūtībai ēku un materiālās vērtības.

Lasīju, ka Jaunpiebalgas pagasta padome atbalstījusi LPP/LC frakcijas deputātu priekšlikumu par bezmaksas ēdināšanas nodrošināšanu 1. un 2. klases skolēniem visās vispārīgizglītojošās mācību iestādēs. Kā tas izpaudīsies pie mums?

– Ar š.g. 1.septembri valsts budžets dotē brīvpusdienas 1. klasei. Mēs atbalstījām arī likumprojektā „Par valsts budžetu 2009. gadam” iestrādāto priekšlikumu par brīvpusdienām 2.klasei, sākot ar 2009. gada 1.septembri. Ar laiku vajadzētu pāņākt visās četrās sākumskolas klasēs.

Esi iemantojis uzticību jaunpiebal- dzēnu vidū. To parādīja Latvijas 90 gadē rīktais tautas balsojums. Tu biji 10 Jaunpiebalgas personību vidū, kas Piebalgas vārdu nes mazliet tālāk par Piebalgas novadu vien. Tad šoreiz varbūt vēl arī par to, kas 2008. gadā paveicies labi?

– Esmu pateicīgs visiem piebal- dzēniem par atzinību, par atbalstu manam un pašvaldības darbinieku darbam. Pro- tams, domāju, ka šajos gados padarītais ir pamanīts, bet tik liels atbalsts bija pār- steigums. Šāda uzticība ir patīkama, bet uzliek arī atbildību.

2008. gads ir bijis dinamisks, straujš, jo darbs kļūst arvien intensīvāks. Tajā pašā laikā uzstādījumi, kas paredzēti attīstības programmā, jāturpina īstenot. Un vērtējot paveikto, redzu, ka bijis plānots pareizi.

Virzītais darbs attaisnojas, un projekti pa- mazām realizējas. Tomēr šie ārējie faktori – pasaules ekonomiskā krīze – arī mūs ietekmēs, cik lielā mērā, bet noteikti ie- tek mēs arī mūs turpmākajos divos, trijos gados.

Pašlaik visiem iespējamiem projektiem līdzfinansējums ir paredzēts, noslēgts lī- gums ūdenssaimniecības projektam, ie- sniegti projektu pieteikumi ES atbalstam gan vidusskolas mācību līdzekļu projek- tam, gan kultūras nama renovācijai. Ir pil- na pārliecība, ka projekti tiks apstiprināti un ka valsts līmenī arī tie netiks apturēti, jo valsts budžeta samazinājums līdzfinansē- jumā ES atbalstītiem projektiem neskar.

10.decembrī. Tomēr pēdējo dienu notikumi, kas atklāja, cik dziļā krīzē ir nonākusi valsts, kas uzdod jautājumus: kāpēc valdība tik vēl reaģēja, ka ražo-

šanas apjomi kritušie uz pusi, nodokļu ieņēmumi strauji samazinās, ko dara speciālisti ministrijās, finanšu eksperti, tas liek apzināties, ka tuvākie gadi būs grūti, ļoti, ļoti...

Tuvāko dienu pasākumi – budžeta pārplānošana ar -20% pret šīgada, darba samaksas samazināšana par 10-15% ar 1.janvāri.

Un pie visa tā vēl valsts grib paralēli veikt administratīvi teritoriālo reformu un mazo skolu optimizāciju (apvienoša- nu ? likvidāciju)...

Tad nu vairāk arī par jaunajām pār- maiņām neko neraksīsim, cerot, ka pie- baldzēniem ir iespēja sekot līdzi visam jaunajam ar televīzijas un radio starp- niecību. Pārmaiņas notiek katru dienu.

Ar Jaunpiebalgas pagasta padomes priekšsēdētāju **Laimi Šāvēju** sarunājās **V. Johansone.**

Pagasta padomē

2008. gada 10. novembrī pagasta padomes sēdē Nolēma:

1. Apstiprināt Jaunpiebalgas pagas- ta Saistošo noteikumu Nr. 15 projektu "Grozījumi 2008.gada 11. februāra sais- tošajos noteikumos Nr.2 "Jaunpiebalgas pagasta padomes pamatbudžetu un speciālo budžetu 2008. gadam"" (ar Sais- tošiem noteikumiem var iepazīties pa- gasta padomē katru darbdienu no plkst. 9.00 līdz 17.00).

2. Akceptēt Jaunpiebalgas ūdenssaimniecības attīstības I kārtas noslēgtos līgumus.

3. Slēgt līguma par atkritumu apsaim- niekošanu Jaunpiebalgas pagasta pašval- dības teritorijā ar SIA „Ziemeļvidzemes atkritumu apsaimniekošanas organizāci- ju”, reģistrācijas Nr. 44103015509.

4. Apstiprināt Jaunpiebalgas un Abru- pes ciemu saskaņā ar Jaunpiebalgas pa- gasta teritorijas plānojumu, apstiprināt Jaunpiebalgas pagasta teritorijā esošās viensētas un izslēgt no adrešu saraksta Viņķu un Jēcu ciemu.

5. Atļaut nekustamā īpašumā Gaujas iela 54 izstrādāt projekta dokumentāci- ju dzīvojamās mājas rekonstrukcijai un saimniecības ēkas būvniecībai saskaņā ar Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plā- nojuma 2002.gada 23.oktobrī apstiprinā- tiem "Apbūves noteikumiem", minētais lēmums nav pretrunā ar Cēsu rajona teritorijas plānojumu un Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojumu.

6. Atļaut nekustamā īpašumā Gaujas iela 37 izstrādāt projekta dokumentāciju dzīvojamās mājas būvniecībai saskaņā ar Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plā- nojuma 2002.gada 23.oktobrī apstiprinā- tiem "Apbūves noteikumiem", minētais

lēmums nav pretrunā ar Cēsu rajona teritorijas plānojumu un Jaunpiebalgas pagasta teritorijas plānojumu.

7. Atļaut zemes valdījumā „Silmaļi” izstrādāt projekta dokumentāciju dzīvo- jamās mājas rekonstrukcijai un saimniecības ēkas būvniecībai saskaņā ar Jaun- piebalgas pagasta teritorijas plānojuma 2002.gada 23.oktobrī apstiprinātiem "Apbūves noteikumiem", minētais lē- mums nav pretrunā ar Cēsu rajona teri- torijas plānojumu un Jaunpiebalgas pa- gasta teritorijas plānojumu.

8. A/s "Latvijas valsts meži" plānotā smilts atradne „Rempji” (saskaņā ar ie- sniegto vietas atrašanās plānu) uz zemes vienības ar kadastra Nr. 4256 014 0072 saskaņā ar Jaunpiebalgas pagasta teri- torijas plānojumu ietilpst meža zemes – perspektīvās derīgo izrakteņu teritorij- as, derīgo izrakteņu ieguvī drīkst uzsākt atbilstoši likumam „Par zemes dzīlēm” un MK noteikumiem „Zemes dziļu iz- mantošanas noteikumi”.

9. Apstiprināt, ka a/s „Latvijas valsts meži” struktūrvienības „Meža infra- struktūra” Vidzemes reģiona plānoto meža ceļu „Jaunlielmeža ceļš”, „Ligzdas ceļš”, „Bērzu ceļš” un „Viekšēļu ceļš” būvniecība nav pretrunā ar Jaunpiebal- gas pagasta teritorijas plānojumu.

10. Atļaut sadalīt nekustamo īpašumu "Jaunrempi" saskaņā ar zemes ierīcības projektu.

11. Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrt apbūvēt lauku apvidus zemes vienība „Ābeles” 1,0 ha platībā saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrā- matā” 3. panta otrās daļas 3. punktu.

12. Jaunpiebalgas pašvaldībai piekrt apbūvēt lauku apvidus zemes vienība Stacijas iela 9C 0,0680 ha platībā saska- ņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostipri- nāšanu zemesgrāmatā” 3. panta otrās da- ļas 1. punktu.

Jaunpiebalgas pagasta padome at- gādina, ka Latvijas Valsts karogs pie dzīvojamām mājām paceļams: 16. februārī, 24. februārī, 25. mar- tā (sēru noformējumā), 1. maijā, 4. maijā, 14. jūnijā (sēru noformē- jumā), 17. jūnijā (sēru noformē- jumā), 4. jūlijā (sēru noformēju- mā), 11. novembrī, 18. novembrī, decembra pirmajā svētdienā (sēru noformējumā).

Vienlaicīgi pagasta padomes die- nesti konstatēja, ka karogs nebija izlikts 2008. gada 18. novembrī šā- dos īpašumos:

Gaujas ielā – 3, 5, 6A, 10, 11, 12, 17, 18, 20, 21A, 28, 29, 31A, 38, 44, 47; Sporta ielā – 4; Kalna ielā – 1, 2, 4; Em. Dārziņa ielā – 5, 6, 10, 12, 14, 24, 30, 32; Dārza ielā – 3, 4; Rūpniecības ielā – 1, 2, 7; Prie- žu ielā – 4, 11; Stacijas ielā – 5, 7, 9, 9D, 12; Meža ielā 10; Raiņa ielā – 16, 18; „Kalna Nedeļas”, „Krācī- tēs”, „Imantās”.

No svētku scenārija „Latvijai- 90”

Ikviens no mums – tā ir skaista, svarīga un nepieciešama daļiņa Latvijas, tāpat kā Latvija – tas ir skaists, svarīgs un nepieciešams nosacījums mūsu pašu dzīvei, darbam un pastāvēšanai.

Jaunpiebalgas pagasta padomes izsludinātajā tautas balsojumā „10 Jaunpiebalgas personības” apzinājām populārus un ievērojamus Jaunpiebalgas cilvēkus, kuri mūsu pagastā dzimuši, dzīvojuši, strādājuši, nesuši tautā tās vārdu, to joprojām dara vai kurus atceramies un godājam, kaut arī viņu vairs nav mūsu vidū.

Nominācija „Jaunpiebalgas personība” piešķirta trim aizsaulē aizgājušiem jaunpiebaldzēniem:

**Emīlam Dārziņam,
Kārlim Miesniekam,
Otto Vāliņam.**

Emīls Dārziņš. Komponists. Mūzikas kritiķis. Klavierspēles skolotājs. Diriģents. Concertmeistars.

Dzimis Jaunpiebalgas Jāņaskolā. Tur pāiet pirmie dzīves gadi. Sešgadīgajam Emīlam nopērk klavieres, un tēvs Andžs Dārziņš sāk mācīt klavierspēli. Emīlam ar lielām pūlēm izdodas pierunāt vecākus laist viņu uz Rīgu, kur sāk mācīties pie Vācu teātra kapelmeistara Jēgera. 1892. gadā uzrakstīta pirmā līdz mūsdienām saglabājusies E. Dārziņa dziesma – vīru korim komponētā „Jūs kalni un jūs lejas”. Cita pie citas virknējas un gūst klausītāju mīlestību klasiski skaistas vīru kora dziesmas – „Pie tēvu zemes dārgās”, „Lai vētra krāc”, jauktā kora dziesmas „Senatne”, „Minjona” un „Mēness starus stīgo”, solodziesmas – „Jaunībai”, „Kā zagšus”, „Tevi atstāju” un „Vēl tu rozes plūc”, kā arī „Liriskā fantāzija” simfoniskajam orķestrim. E. Dārziņa kompozīciju mantojumā ir 19 solodziesmas, 15 kora dziesmas, „Melanholiskais valsis” simfoniskajam orķestrim un nepabeigtā opera „Rožainās dienas”.

Viņa māte Marija Dārziņa savās atmiņās rakstīja: „Bez grāmatas Emīls nekur negāja – ne ganos, ne tāpat pastaigāties. Arvien viņš nēsāja līdzī puslībelīti – Jau no derību; vāki tai bija jau gluži apdiluši. Arī pēdējā ceļā viņa tam bija kabatā, un vēl tagad no vagonu riteņiem viņai brūces palikušas. To grāmatiņu viņš nēsāja kā sarga eņģeli sev līdz, bet liktenis gāja savu noteikto ceļu.”

Kārlis Miesnieks. Gleznotājs. Skolotājs.

Mācījies Jūlija Madernieka studijā, Pēterburgas Keizariskās mākslas veicināšanas skolā, beidzis Petrogradā Štiglica Centrālās zīmēšanas skolas teātra dekorāciju klasi. Strādājis par zīmēšanas skolotāju, arī Piebalgas skolā. Nodibinājis

savu mākslas studiju un vairāk nekā 30 gadus bijis Latvijas Mākslas akadēmijas zīmēšanas pedagogs.

„Kad es nācu pasaulē, manam tēvam Jēkabam bijis 38. gads. Viņš bija kā no dzelzs, kas var izturēt negaisus, vissmagākos darbus un arī ciešanas,” tā savu tēvu raksturo mākslinieks Kārlis Miesnieks, kurš, tā vien šķiet, spēku savai dzīvei arī no viņa smēlies. Māte Marija Bišere bijusi vispirmām kārtām sirds cilvēks. Mākslinieks raksta: „Mātes nemitīgajiem skubinājumiem un rūpēm bija jāpateicas, ka mans ceļš ievirzījās mākslas pasaulē, bet mans jaunākais brālis Jonāss varēja studēt tiesību zinātnes un nodoties arī rakstniecībai. Mūsu svētais pienākums – celt savai brīnišķīgajai mātei pieminekli, kā zinot un kā varot, es esmu to lūkojis darīt tēlotāja mākslā un Jonāss savos rakstos.”

Gleznotāja Kārļa Miesnieka daiļrades galvenās žanriskās ievirzes saistās ar sadzīves ainām, portretu, ainavu un kļūso dabu. Svarīga lauku dzīves tēlošana, portretā dominē psiholoģiskais aspekts, ainavā jūtama cilvēka darba klātbūtne. Mākslinieks uzskatāms par izcilu latviešu reālistiskās glezniecības skolas pārstāvi.

Otto Vāliņš. Tautskolotājs. Deju vecmeistars. Kolektīvu vadītājs un svētku virsvadītājs.

O. Vāliņa (biežāk saukts par Ati Vāliņu) dzimta puse Praulienā (Madonas rajonā), bet kopš 1950. gada viņš gandrīz 45 gadus dzīvojis un strādājis Jaunpiebalgā. Īpaši aktīva personība, kuru raksturo liela zinātkāre un kompetence. Īstens tautskolotājs un intelīgents cilvēks ar lielu gribspēku un apskaužamām darba spējām. Skolotāja darbā galveno vērību veltīja audzināšanai. Biežu uzmanību pievērta skolēniem – dzīves pabērniem.

*Gadi skrien un daudz kas mainās,
Miglas deniņus nopūtušas baltus,*

Tikai Piebalga kā allaž

Puķe manā svārku kabatiņā.

Tikai Piebalga kā putns,

Kas jaunības vidū lido

Un manu mūžu apņēm

Ar saviem ašajiem spārniem.

Tikai Piebalga

Kā plaukstā iebirusi zvaigzne,

Kuru neizmest, kuru nest,

Tik tālāk liktenī nest.

Gadi skrien

Un krustcelēs gaist.

Piebalga paliek, paliek puķe

Manā dvēseles kabatiņā.

Jānis Dūkļavs. SIA „Piebalgas alus” valdes priekšsēdētājs.

Ko viņš zināja par saimniekošanu, atnākot uz kopsaimniecību „Piebalga” kopā ar trim vēl citiem toreizējās Lauksaimniecības akadēmijas speciālistiem? Vai vezums, kas jāsāk vilkt Jaunpiebalgā, bija viegls? Zemes auglība – 26 balles, 81 traktors. Sliktas graudu ražas un izslaukumi. Bet kur tad ir viegli?

Toreiz, meklējot maizes dziesmu, tika sastapta arī darba dziesma, zemes un saules dziesma, jo maize neaug bez saules, bez darba, bez mīlestības uz zemi. Stingri lēmumi, izprotot situācijas, radīja savstarpējas saprašanās atmosfēru ne tikai druvā. Jaunpiebalgā notika plaša būvniecība – fermas, dzīvokļi, bērnu dārzs un estrāde. Kopsaimniecības palīdzība bija vajadzīga kultūras nama dziedātājiem, dejojājiem un skolām.

Jaunas domas. Ideju pirmsākumi jau pieder vēsturei. Pirmais alus tiek smēķēts 1989. gada Jāņos. Gandrīz pirms 20 gadiem. Drīz vien Piebalgas vārds atpazīstams ar Sātanu un Minhauzenu, Hercogu Jēkabu un Ķenci...

Dzīves nopietnība reizēm jauca ar sapņiem un romantiku. Rīta agrumā iesēsties traktorā un iztīrīt pieputinātu ceļu uz kādu lauku sētu, tā dāvinot arī kādam līdzcilvēkam priecīgu jaunas dienas sākumu. Šis vaļasprieks palicis no vecajiem labajiem kolhoza laikiem.

Dievs mums devis ličus un pakalņus, strautus un ozolus. Tik cēlā(i) vietnā. Un lai gan Jānis pieļauj, ka viss ir apšaubāms, brīžiem pat ironiski un arī pašironiski pasmaidāms, nekad neaizmirst galveno – cieņu pret Darbu un izvirzīto mērķu piepildījumu ne tikai laika ilgmā, bet arī laika blīvumā.

Lai izdodas arī turpmāk no Piebalgas pakalņiem un ozoliem spēku gūt! No avota veldzi smelt!

Vēsma Johansone. Bibliotekāre. Nodarbītāja.

Dzimusi Ērenpreise (uzvārda valodnieciskā izcelsme no vācu valodas – “goda cena”). Tāpēc laikam viņa nevar neko atstāt pusdarītu. Tāpēc viņa visu grib paspēt, nevar norimties, kamēr nav sasniegusi nosprausto mērķi. Bērniībā neklaušīja mammai, kas teica: „Pagaidi, meit, kad būs gatavs, kad atdzisis!” Tāpēc viņa vairs nekad nav ēdusi sēnes, un joprojām ir šī patstāvība un spītība.

Jau vairāk nekā 30 gadus mēs viņu pazīstam gan ar gaišo tiešumu, gan melno ironiju, gan ar viņas uzskatu nepielūdzamību, gan svārstībām un šaubām.

Viņa ir bijusi paradīzē, un viņa ir bijusi

ellē. Bet Vēsma šos jēdzienus identificē ar dzīvi, nekrāsodama nedz paradīzi, nedz ellī kādā absolūtisma krāsā. Tāpēc arī viņas veidotajām un uzrakstītajām grāmatām par Piebalgu un piebaldzēniem nav viendienas mūžs un mūžības tēma nav gaisā parauta, bet sakņojas mūsu ikdienā, konkrētā kā mēs paši - ar savu ēstgribu, vājībām, pretrunām, šaubām, raizēm un mazu svētku gaviļēm. Acīmredzot ellē ir daļa paradīzes, bet paradīzē netrūkst elles spēļu azarta...

Tu saki, ka prieku dodot tas, ja vari kādam palīdzēt. Un tad nāk svētdiena ar pirts bērzu slotu smaržu, un Tu esi vispriegāk no jauna uzlādēta darbam. Bet katru pavasari Tu mosties ar sajūtu – atkal baltie vizbuļi zied.

Tālav Jundzis. Dzimis luterāņu mācītāja, teoloģijas doktora Edgara un Hildas Jundžu ģimenē. Viņš atceras, ka īsi pirms savu četru gadu dzimšanas dienas agrā rīta stundā, blāvas lampas gaismā ieraudzījis lielu, bārdainu onkuli, kas kopā ar mammu klusītiņām rosīties pa istabu. „Papus bija klāt!” No izsūtījuma Vorkutā. Un ne reizi vien mācītāja Edgara Jundža bērniem – Aijai, Viesturam, Dzintaram un Tālavam dzīvi padomju iekārtā sarežģīta pats fakts, ka viņu tēvs savulaik tiesāts un atzīts par vainīgu pretpadomju darbībā.

Vai gan toreiz pēc Jaunpiebalgas vidusskolas beigšanas varēja paredzēt, ka sveiksim profesoru, politikas zinātnes un tiesību doktoru, atjaunotās LR pirmo aizsardzības ministru Tālavu Jundzi kā Jaunpiebalgas personību, kas Latvijas vārdu nesis tālu pasaulē un allaž atbalstījis savu dzimto pusi un tās radošos centienus. Tālav Jundzis īpaši specializējies starptautisko attiecību un drošības jautājumos. Papildinājis savas zināšanas Londonas Karaliskās koledžas Kara departamentā un NATO Aizsardzības koledžā Romā. Bijis NATO stipendiāts pētījumam par Baltijas drošību, kā arī viens no Latvijas Juristu biedrības dibinātājiem. Piedalījies darba grupā, kas izstrādāja projektu Deklarācijai par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu.

Saņēmis vairākus valsts apbalvojumus – Trīs Zvaigžņu ordeni, Viestura ordeni, Goda zīmi „Par ieguldījumu bruņoto spēku attīstībā” u.c.

Tā kā Tālav Jundzis šodien ierasties nevarēja, apsveikumu no Jaunpiebalgas pagasta pašvaldības saņēma piektdien, 14. novembrī, Kara muzejā, kur tika atvērta grāmata „Nevardarbīgā pretošanās: Latvijas neatkarības atgūšanas ceļš 1945-1991”. Un Tālav Jundzis ir viens no 5 grāmatas autoriem.

Tālava Jundža atsūtītais vēlējums svētkos:

„Mīlie Piebalgas ļaudis!

Man ir patiess prieks sveikt Jūs visus Valsts svētkos un vēlēt arī priecīgus Ziemassvētkus. Piebaldzēnus vienmēr esmu uzskatījis par savējiem un no sirds priecājos un pateicos par atsaucību un atbalstu, ko esmu saņēmis no Piebalgas un piebaldzēniem visdažādākajos laikos un situācijās.

Piebaldzēni ir labi pastrādājuši un arī ne mazums sasnieguši aizvadītajos gados. Var tikai priecāties par skaisto skolas sporta zāli un melno asfalta segumu, kas no Vecpiebalgas puses neatlaidīgi tuvojas Jaunpiebalgai. Tas atvedīs arvien vairāk interesentus un tūristus. Arī uz Sv. Toma baznīcu – vienu no lielākajām un skaistākajām luterāņu baznīcām Latvijā un Jaunpiebalgas Brīvības pieminekli.

Svētki ir laiks, kad gribas iepriecināt gan sevi, gan savējos, gan apkārtējos. Vai prieku nevarētu radīt mūsos visos skaista balti mirdzoša baznīca ozolu ielokā un vēl skaistāka tās iekšpuse – ar atjaunotiem neatkārtojamiem pasakainiem griestu un sienu gleznojumiem.

Kur ņemt naudu šajā grūtajā finansu un ekonomiskajā situācijā baznīcas remontam? Ja katrs piebaldzēns atlicinās tikai latu – tie jau būs vairāk nekā 2 tūkstoši latu. Ja katrs piebaldzēns atradīs vēl kādu labvēli, kas būtu gatavs ziedot kaut piecus latus - tie jau būs desmit tūkstoši latu. Jaunpiebalgas baznīcu ne labākos laikos uzcēla 3 gados – vai mēs nespēsīm dažos gados to nokrāsot no ārpusēs un iekšpusēs? Ticu, ka spēsīm un ķersimies tam klāt! Izveidosim arī Rīgā atbalsta fondu Sv. Toma baznīcas remontam un mobilizēsimies visupirmām kārtām mēs paši – piebaldzēni.

Tā būs mūsu dāvana, kas priecēs ne tikai Valsts svētkos un Ziemassvētkos, bet ikdienā daudzus desmitus gadu. Šajos svētkos šogad vispirms dāvināsim sev un apkārtējiem apņēmību to darīt un pārliecību – mēs to izdarīsim.

Tālav Jundzis

2008. gada 11. novembrī.”

Dzidra Kuzmane. Bibliotekāre. Kultūras darbiniece.

Viņa pati par sevi saka: „Esmu dzimusi 1930.g. 13.aprīlī saulainā Pūpolsvētdienas rītā. Esmu pavasara un vasaras cilvēks, tā līdz Jāņiem ir mans mīļākais gadalaiks. Manas bērnības gaišā paradīze – bez liekas mantas, vienkāršā, lielā ģimeniskā labestībā, sirsnībā. Biju meitene, kurai ļoti patika grāmatas, dzeja, teātris, jau agrā bērnībā rakstīju dzejoļus.” No 1954.gada strādā Jaunpiebalgas pagasta bibliotēkā, un tā mūža lielākā daļa pieder kultūrai, grāmatu pasaulei. Dzidra iejutusies gan pasaku vecmāmiņā, Grāmatu un Rudens rūķī, Karlsonā,

Sniega vīrā, Lieldienu zaķī, Sprīdītī, Vasarā, Pavasarī, Mežrozītē, Ziemassvētku vecītī, bet Ķeņa izskatā izgājusi lielāko Latvijas daļu visdažādākajos svinīgajos pasākumos un visos brīvās Latvijas laika Dziesmu un deju svētkos kopā ar saviem piebaldzēniem. Dzidras Ķencis ir saņēmis lielu cilvēkmīlestību Latvijā. Joprojām ir gaidīts gan ar kukuļiem, gan kā runas vīrs i prezidenta pilī, i pie pilsētu galvām, bērniem un jaunības svētkos, kāzās, i pašmāju un nāburgu tirgos.

Pirms 10 gadiem, 17.novembrī, Rīgas Nacionālajā teātrī Dzidra Kuzmane saņēma Valsts apbalvojumu Trīs Zvaigžņu ordeni.

Katrs nes savu sāpju pauniņu, kā prot. Lai Tev izdodas visas rūpes un raizes kā raibus ziedus aiz loga iedēstīt! Un arī turpmāk kā Ķencis nes pasaulē Čangalīnas valsts slavu ar savu smuko vaigu un gudro prātu!

Ulla Logina. Jaunpiebalgas vidusskolas direktore.

Ullas bērnība paiet Jelgavā, pie vectēva un vecmāmiņas – Kristapa un Malvīnes Rozenvaldiem. Ceļamaizi devusi memmītes dzīves gudrība. Kopā ar mammu Astrīdu Knāķi veikts pētījums par savu dzimtu – par skolotāju dzimtu.

Laimei ir dažāda smarža,

Dažāds svars, dažāda garša.

Ir salda kā vijolišu dvesma,

Un svarā- katrai dienai vienāda deva.

Ir rūgta kā vērmeles

Un stipra.

Viena piliena gana

Mūžam.

Tautisko deju lauciņā ar lielākiem vai mazākiem panākumiem varēja darboties skolotājs, kam patīk kādu stundiņu nedēļā papildus savam priekšmetam – angļu valodai – dejot un deju mācīt citiem, bet no 1986.gada – Jaunpiebalgas vidusskolas direktore.

Jauns ampuā – Jaunpiebalgas vidusskolas dalība dažādos mācību projektos Latvijā un ārvalstīs.

Ulla ir lepna, ka Jaunpiebalgas vidusskolas bērniem ir laime dziedāt un dejot, tā apliecinot sevi un savu skolu Dziesmu un deju svētkos. Tad uz brīdi iznākam gaismā, tad uz brīdi iemērcam spārņgalus puķu krāsās.

Laimīgs ir cilvēks, kam ir mīlestība un panākumu pieredze.

Viss gaišums tevī no Zemgales plašumiem nāk,

No tā baltuma bērzos stundās, kad viņi salapot sāk.

Un Latvija tevī no Vidzemes nāk,

Sirds tur apmetusies uz mūžu.

Citur labāk?

Varbūt.

Bet ne brīnišķāk.

Lāsma Skutāne. Horeogrāfe. Deju kolektīvu vadītāja un deju autore.

*Pate biju jauna meita,
Pate jauna māmulīņa,
Pate savu pagalmiņu
Dejodama pārtēcēju.*

Kā horeogrāfe veidojusi gan oriģināl-horeogrāfijas ("Talka nāca dziedādama", "Ručers"), gan etnogrāfisko deju apdares ("Mazā Jūle", "Atašienes suseklis", "Kūlēju dancis" u.c.). Darbojusies kā režisore Jaunpiebalgas vidusskolas, pagasta, Vidzemes mēroga pasākumos. Lāsmas vadītie deju kolektīvi ar labiem un izciliem panākumiem piedalījušies visdažādākajos konkursos, skatēs, Dziesmu un deju svētkos. Programmas rādītas aiz mūsu valsts robežām.

Pati vadītāja saka: "Piebalgas bērniem ir mirdzošas acis. Šķiet, pilsētnieki dejas nodejo "matemātiski", laucinieki tajās ieliek sirsnību."

Katram dejojājam Dziesmu un deju svētki sniedz gandarījumu, tie ir pacilātības brīži, kuri paliek atmiņā. Un veiksmīga piedalīšanās svētkos vadītājai uzliek lielu atbildību. Lāsma neatlai-

dīgi rūpējusies par savu deju kolektīvu "Piebaldzēni" profesionālo izaugsmi un radošu augšupeju. Pati Lāsma skolas gados tautisko deju soli mācījusies pie Piebalgas novada vecmeistara Otto Vāliņa.

*Dziedāt māku, dancot māku,
Pār plaviņu pāriedama.
Man piebira pilnas kurpes
Zilu ziedu, zelta rāsas.*

Laimis Šāvējs. Jaunpiebalgas pagasta padomes priekšsēdētājs.

Viņķu kalnā visu vajadzēja taisīt pamatīgu un stipru. Kokiem vajadzēja ieaugt stiprām saknēm zemē un būt izturīgiem, lai spītētu vējiem un negaisiem. Viņķu ļaudis jau no seniem laikiem visu darīja pamatīgi, nevis pa jokam. Vieta, caur kuru rit laiks.

Vadīt pagasta dzīvi, gūt prieku un gandarījumu darbā un saskarsmē ar cilvēkiem – tā reizē ir arī spītība pārvarēt grūtības.

Istenotās idejas, dažādie projekti dod spēku un izaicinājumu jauniem mērķiem. Tas ir sevis pārvarēšanas un sevis apliecināšanas process. Reizumis arī

gandarījuma un prieka avots.

Un kā senāk senčiem – pēc labi padarīta darba lieti noder karsta pirts ar kadiķa slotu miesai un kāds vācu šlāgeris – dvēselei.

Vai esi lapotne vai sakne? Tu teiksi: „Romantisks jautājums.” Lapotne sniežas pretī saulei, debesīm un varavīksnei, zari vējus šūpo un rotājas ar ziediem un lapām. Tu esi sakne, kas Piebalgas zemē brīvi plešas un strādā. Bez saknes darba nedzīvot ne stumbram, ne zariem, ne lapām un ziediem. Sakne ir būtība, šodiena un nākotne.

*Kaut kur ir pļava.
Viena vienīga visā pasaulē –
Tava.
Naktīs viņa tev sapņos smaržo,
Un rītos vēl ilgi uz lūpām
Jūti medus garšu.
Nekur citur
Dzegužpuķes tā neprot zvanīt:
Kaut kur ir tā vieta,
Kur tevi gaida.*

Zane Althabere

Advents vai advente?

Bieži vien esmu dzirdējusi to dažādi lietotam. Es arī to sapratu – izlasot. Vai zinājāt, ka Ziemassvētku gaidīšanas laika nosaukums cēlies no latīņu valodas vārda adventus un nozīmē „atnākšana”?

Runājot par četras nedēļas ilgo laiku līdz Ziemassvētkiem, jāsaka – Advents, bet, ja pieminam Adventa svētdienas, tās saucamas par adventēm. Tāpat par adventēm dēvējama arī katra no gaidīšanas laika nedēļām.

Ar Pirmo adventi sākas ne tikai Ziemassvētku laiks, kas ilgst līdz 6. janvārim – Zvaigznes jeb Triju Ķēniņu dienai, – bet arī kristīgās baznīcas jaunais gads. Advents līdzinās kāpnēm ar četriem pakāpieniem, kas ved uz Kristus piedzimšanas svētkiem. Senāk Advents ilga četrdesmit dienas. Šim skaitlim ir simboliska nozīme – 40 gadus izredzētā tauta klejoja, iekams sasniedza Apsolīto zemi, 40 dienas Jēzus gavēja tuksnesī, piedzīvoja un pārspēja kārdinājumus, 40 dienas pēc Jēzus augšāmcelšanās tika sūtīts Svētais Gars – šai dienā svinam Vasarsvētkus.

Advents mūslaikos ir 23 dienas ilgs. Tas ir sagatavošanās laiks Kristus dzimšanas svētkiem. Tā kā Advents allaž sākas ar svētdienu, tad katru gadu Pirmās adventes datums ir cits. 2007. gadā – 2. decembris, 2008. gadā – 30. novembris, 2009. gadā – 29. novembris, 2010. gadā – 28. novembris, 2011. gadā – 27. novembris,

2012. gadā – 2. decembris, 2013. gadā – 1. decembris, 2014. gadā – 30. novembris, 2015. gadā – 29. novembris, 2016. gadā – 27. novembris, 2017. gadā – 3. decembris, 2018. gadā – 2. decembris, 2019. gadā – 1. decembris.

Arī Adventa vainaga svecēm katrai ir sava nozīme.

Pirmā svece – cerības gaisma. Tā simbolizē senos pravietojumus par Kristus piedzimšanu.

Otrā svece – Dieva gaismas atspīdēšana naktī, kad piedzima Jēzus.

Trešā svece – spoža gaisma no debesīm, kuras apmirdzēti gani saņēma vēsti par Dieva dēlu siltībā.

Ceturrtā svece – Betlēmes zvaigzne, kas atveda Austrumu gudros pie Jēzus.

Bet Adventa vainagu, kādu to esam parādusi redzēt mūsdienās, pirmo reizi izveidoja 1925. gadā kādā Ķelnes katoļu baznīcā.

V.J.

Avota ūdens

*Tur ceļmalā vasarā padzerties
Var avota ūdeni saltu.
Bet atnāks sals ziemā un pārvērtīs
Šo ūdeni ledū kaltu.*

*Kur smelsim tad avota ūdeni,
Kas darīs mūs stiprus un staltus ?
Kad laukus sniegs būs pārvērtis
Tik līdzenus, klusus un baltus.*

*Bet cerība viena nāk prātā,
Tā piedzimst, kad Ziemsvētku nakts.
Tad svecīšu gaismu sajūt
Pat tumšākais dvēseles kaktis*

*Šī ticības gaisma kad atnāk,
Tā ledu spēj vaļā vērt.
Lai dzīvības avota ūdeni
Var noguris ceļinieks dzert.*

Slēgu Jānis

Mums

*Krīt kļavai lapa pēdējā kā asara,
Jo projām steidzas saules pilnā vasara.
Jau gājupputni siltās tālēs tiek,
Mums dzimtā zemē mūžam jāpaliek.*

*Nāks ziemelis un auksti vēji pūtīs,
Sals stindzinās un zīmēs puķes rūtīs.
Sniegs baltā varā visu zemi tīs,
Mums egļu zaros sveču gaisma līs.*

*Nāks pavasars un pirmie saules stari,
Steigs projām ziema, visi tumsas gari.
Un birzis skanēt sāks ar putnu rītu,
Mums jābūt stipriem, lai to sagaidītu.*

Slēgu Jānis

Latvijai

(1980 – 1988)

*1980. gads – Valmieras mēbeļu kombināts piegādā mēbeles olimpiskajām spēlēm Maskavā.

*1984. gada 3. septembris – Jaunpiebalgas bērnudārza atklāšana (tagadējā sākumskolas ēka).

*1985. gads – 75 gadi rakstniekam un komponistam Marģeram Zariņam. Svinīgs pasākums kultūras namā ar novadnieka piedalīšanos.

*1986. gads – Jaunpiebalgas vidusskola par direktori apstiprina Ullu Loginu.

*1987. gads – Komjauniešu ielas svētki.

*1987. gads – Māksliniekam Kārlim Miesniekam – 100. Atklāj piemiņas plāksni pie „Vecviņķu” mājas.

(1989 – 2008)

*1989. gada 23. jūnijs – kopsaimniecības „Piebalga” 40 gadu jubilejas pasākums Tacēs. Uzcelta estrāde. Sveic labākos darba darītājus. Piedalās Anatolijs Gorbunovs – LR AP prezidija priekšsēdētājs.

*1989. gads – dibināts uzņēmums „Piebalgas alus”. Pirmie dzērieni - limonādes „Pienenīte” un „Tarhūns”. Pirmā alus šķirne, kas tiek izvērtā alus darītavā, ir „Lauku alus”.

*1989. gads – atklāj represēto akmeni pie Piebalgas stacijas.

*1989. gads – Piebalgas pamatskolas 120 gadu svinības un absolventu salidojums.

*1990. gads – Pasaules latviešu bērnu nometne „Sējējs” Jaunpiebalgā, sadarbībā ar Jāņaskolu un Kr. Barona muzeju.

*1990. gads – piemiņas pasākums represētajiem jauniešiem.

*1991. gads – Draudzes skolas absolventu salidojums. Arnis Šinkas dāvina Jaunpiebalgai piemiņas akmeni ar iekaltu uzrakstu Draudzes skola.

*1992. gads – Jaunpiebalgā 66 zemnieku saimniecības.

*1992. gads – Jaunpiebalgas pilsēciematam juridiskais statuss – pagasts.

*1993. gads – nodibina SIA „Auto”, SIA „Daims”, SIA „Taces”, piensaimnieku kooperatīvo sabiedrību.

*1993. gads – Valentīnas un Gunta ra zemnieku saimniecībai „Lielkrūzes” piešķir 1. vietu republikas konkursā par skaistāko lauku sētu.

*1994. gads – Jaunpiebalgā darbojas vetaptieka.

*1996. gads – „Vidzemes Minimis” uzvar Madara Intenberga.

*1996. gads – izdots apkopojums par jauniešiem izdevumā „...un Jaunpiebalga”.

*1997. gads – Triju Zvaigžņu ordeņa Goda zīmi saņem Hermanis Pakulis.

*1998. gads – Triju Zvaigžņu ordeni saņem Dzidra Kuzmane.

*1999. gads – izveido a/s „Rankas piens”.

*2000. gada 21. jūnijā apstiprina Jaunpiebalgas pagasta ģerboņa zīmējumu. Autors mākslinieks novadnieks Laimonis Šēnbergs.

*2000. gada 1. jūlijs – pirmizrāde pašdarbnieku izrādei - Elīna Zālīte „Bīstamais vecums” Rež. Anna Robežniece.

*2000. gads – Latvijas skolu jaunatnes 8.Dziesmu un deju svētki, kuros piedalās jaunieši.

*2000.29. jūlijs – 7. Piebalgas novada kultūras svētki. „Dūdinieks”.

*2000. gads – izdota latviešu valodā Marijas Treijas grāmata „Emīls Kēlbrants. Kāda mācītāja dzīvesstāsts”. Astrīdas Knāķes tulkojums.

*2001. gads 11. martā – Jaunpiebalgas pagasta padomes vēlēšanas. (Latvijas zemnieku savienība, Piebalgas lauku uzņēmēju apvienība, vēlēšanu apvienība Latvijas Zemnieku savienība, „Piebalgai”, „Domubiedri”, „Rītausma”, „Piebaldzēni”).

*2001. gads – Cēsu rajona deju svētki „Es apjozu zelta jostu apkārt savu tēvu zemi...” notiek Jaunpiebalgā.

*2002. gads – Siera un alus svētki.

*2002. gads – 1. reizi notiek velotūre „Pāri Piebalgas pakalniem”.

*2002. gads – Jaunpiebalgas baznīcas Svētdienas skolas telpu atklāšana, apgaismošanas darbu uzsākšana.

*2002. gads – komponistam Emīlam Dārziņam veltīta latviešu garīgās mūzikas diena.

*2002. gads – Jaunpiebalgas pagastu apmeklē satiksmes ministrs Anatolijs Gorbunovs.

*2003. gads – Piebalgas pamatskolā darbu uzsāk rehabilitācijas centrs „Dzīves enerģija”. Darbu vada Gunta Leimane.

*2003. gads – garīgās mūzikas koncerts Jaunpiebalgas baznīcā notiek 5. reizi.

* 2003. gads – Piebalgas pamatskolas teātrim 50 gadu jubileja.

* 2004. gada 3. jūlijs – Jaunpiebalgas ev.lut. baznīcai – 200. Baznīca un draudze tiek iesvētīta ar Svētā Toma vārdu.

* 2004. gada 8. oktobris – kapsulas iemūrēšana Jaunpiebalgas vidusskolas sporta zāles pamatos – kā vēstījums nākamajām paaudzēm.

* 2004. gads – Reģionālajai tautskolai 5 gadi.

* 2005. gads – vietējās pašvaldības vēlēšanas. Centriskā partija „Latvijas Zemnieku Savienība”, vēlēšanu apvienības – „Sadarbība”, „Avots”, „Vidzemei”, „Laiks pārmaiņām”, „Mēs novadam”.

* 2005. gads – Jaunpiebalgas kultūras namā amatieru iestudē izrādi „Stāvi mierā!” Rež. Liene Lorence.

* 2005. gada 21. jūnijs – E.Dārziņa muzejā „Jāņaskola” viesojās PBLA konferences delegāti no 37 pasaules valstīm.

* 2005. gads – IX Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos Rīgā piedalās 53 dziedātāji un 120 dejotāji no Jaunpiebalgas.

* 2005. gads – aktierfilmas „Augstuma robeža” pirmizrāde. Tikšanās ar aktieriem Hariju Spanovski un Jāni Paukštello.

* 2005. gada 2. septembris – Jaunpiebalgas vidusskolas sporta zāles atklāšana.

* 2005. gads – ansambļa „Žagariņi” 10 gadu jubilejas koncerts.

* 2005. gads – konference jauniešiem „Vakar, šodien, rīt...”.

* 2006. gads – Jaunpiebalgas pagasta pašvaldības un uzņēmēju piedalīšanās izstādē „Cēsu uzņēmējs – 2006”.

* 2006. gads – Jaunpiebalgā pirmo reizi izstāde – gadatirgus „Izvēlies Piebalgu!”

* 2006. gads – 4. reizi notiek mūzikas festivāls „Satiksimies Piebalgā!”.

* 2006. gads – pie Latvijas Valsts prezidentes Vairas Vīķes-Freibergas viesojas Pētersonu ģimene no Jaunpiebalgas.

* 2006. gads – Jaunpiebalgas vidusskolai – 60. Absolventu salidojums.

* 2007. gads – Jaunpiebalgas mūzikas un mākslas skolas 20 gadu darba jubilejas sarīkojums.

* 2007. gads – Jaunpiebalgas kultūras nama jauktā kora 120. gadadienai veltīts sadziedāšanās koncerts.

* 2007. gads – Jaunpiebalgas vidusskolas jaunās piebūves atklāšana (savienojums skola- sporta zāle).

* 2008. gads – Jaunpiebalgas doktora pārceļas uz jaunām telpām.

* 2008. gads – sāk atjaunot kapsētas mūri.

* 2008. gads – amatieru iestudē lugu „Trakie”. Rež. Aina Damroze.

* 2008. gads – “Latvijas Avīzes” rīkotajā konkursā „Sieviete Latvijai 2008” – balvu par ģimenes stiprināšanu ieguva Velta Ciekurzne.

* 2008. gada 1. novembris – grāmatas „Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīca un mācītāji” prezentācija.

* 2008. gads – Latvijas 90 - gades svētkos.

* 2008. gads – Piebalgas novada izveidošana (Jaunpiebalgas un Zosēnu pagasts).

Mazpulcēnu darbība Jaunpiebalgā

Ļoti strauji un droši savu darbību pieņēmuši Jaunpiebalgas vidusskolas mazpulcēni enerģiskās un izdomas bagātās skolotājas Baibas Kalniņas vadībā. Straujajai izaugsmei pamatā varbūt bija veiksmīgā četru meiteņu un skolotājas Baibas uzvara Jauno Zemnieku kluba rīkotajā konkursā „Medusmaize ar pienu”. Jaunpiebalgas vidusskolas komanda bez visa tā labā, ko deva konkurss (jauni paziņas, iespaidi un pieredze), ieguva 1. vietu un kā balvu – pieredzes braucienu uz Turciju. Tas bija labs sākums un labs pašapliecinājums. Aktivitātes seko viena otrai:

• Piedalīšanās projektu konkursā „Iedzīvotāju iniciatīvas un mūžizglītības iespēju veicināšana Cēsu rajonā”, ko šī gada sākumā izsludināja Cēsu rajona padome, diemžēl projekts neguva atbalstu, taču projektā paredzētās aktivitātes ir labs plāns mazpulcēnu turpmākai darbībai. Projekta

uzdevums un mērķis bija, iepazīstinot jauniešus ar labas saimniekošanas pamatprincipiem šeit, Jaunpiebalgā un tuvākos pagastos, palīdzēt jauniešiem sagatavoties patstāvīgai darba dzīvei, veicināt profesijas izvēli un atgriešanos laukos. Projekta ietvaros jau notikuši vairāki tematiski semināri: dabas daudzveidības izmantošana saimniecībā „Uzvaraskalns”, šķirnes aitū audzēšana, augļkopība un

dārzenkopība saimniecībā „Jāņakalns”, „Mazvieķi” Zosēnu pagastā, „Vecstrupiņi”, par pirtniecību un vēl citām interesantām lietām uzzinājām zemnieku saimniecībā „Lejas Krūzes”, Kultūrvēsturiskā mantojuma un dabas pieminekļu nozīme saimniecībā „Lejas Niklavas”, „Vecvieķšes” un „Baņutas kalns” Zosēnos. Katra no minētajām vietām ir īpaša, ar savu neatkārtojamo stāstu, un īpaši ir ļaudis, kas tur dzīvo un strādā. Paldies saimniekiem! Lai tā pati labestība un veiksmē arī turpmāk! Paldies skolotājai Baibai, kas dalījās savās un savu senču atmiņās par teikām apvīto Kāpurkalnu. Spilgtais stāstījums ļāva pat saskatīt divpadsmit balto kumeļu muguras Māras ezerā.

• Piedalīšanās Latvijas mazpulku un Zemkopības ministrijas kopīgi organizētajā konkursā „Sīpoliņa piedzīvojumi”, kura ietvaros bērniem vajadzēja no agrofirmas „Ezerkauliņi” dāvinātā stādmatēriāla izaudzēt sīpolus. Rudenī notika projektu aizstāvēšana, bērni mācījās prezentēt savus darbus, stāstīja par iegūto pieredzi sīpolu audzēšanā, par sīpolu nozīmi un to saimniecisko izmantošanu. Šī projekta ietvaros mazpulcēni devās mācību ekskursijā uz Jaunpiebalgas pagasta bioloģisko saimniecību „Vecstrupiņi”, kurā tiek audzēti dārzeņi, ārstniecības

Ansis ar zemkopības ministru Mārtiņu Rozi.

augi, garšaugi, kā arī izveidota neliela dekoratīvo augu kolekcija. „Vecstrupiņu” saimniecībā varēja iepazīties ar astoņām visdažādāko sīpolu šķirnēm – gan baltiem, brūni dzelteniem, gan sarkaniem. Saimnieks pastāstīja par savu pieredzi sīpolu audzēšanā, novākšanā, kaltēšanā un uzglabāšanā. Ievirzījās sarunas par sadarbību vasarā.

• Piedalīšanās „Logo” konkursā, kur bērni izgatavoja logotipa skices un nelielu idejas aprakstu, kas pēc autora domām simbolizētu biedrību „Cēsu rajona lauku partnerība”. Konkursā varēja piedalīties visi bērni, ne tikai mazpulcēni. Atsaucība no Jaunpiebalgas vidusskolas bija ļoti liela, par to jūs varat pārliecināties paši, jo iesniegtie darbi ir apskatāmi Cēsu rajona mājas lapā - sadaļā „Cēsu rajona

lauku partnerība”.

• Piedalīšanās Zemkopības ministrijas un Latvijas kokrūpniecības federācijas izsludinātajā konkursā „Mūsu mazais pārgājiens 2008”, kur tiek dots uzdevums doties uz kādu no kokapstrādes uzņēmumiem, lai novērtētu koksnes pārstrādes iespējas un iepazītos ar meža izmantošanas veidiem, kā arī veikt pamatīgāku izpēti darbu.

Lai bērniem un skolotājam Baibai prieks darboties, veiksme un vēlēšanās pieņemot jaunus izaicinājumus arī nākamajā gadā!

Lauku attīstības speciāliste

Maija Kļķere

Par kādu jauku nodarbošanos, varbūt vaļasprieku?

Mednieku un makšķernieku stāstos nav izdevies bieži ieklausīties, jo man apkārt nedzīvo vai arī vienkārši nav izdevies uzrunāt azartiskus makšķerniekus un medniekus. No bērnības atmiņā palikušas zvejniecības karstais laiks ap Jāņiem. Tomēr ieklausos labprāt, pat vairāk – ar lielu interesi klausos mednieku un makšķernieku stāstos. Gandrīz vienmēr tos uzņem ar neticīgu smaidu. Gluži kā barona Minhauzena fantastiskos piedzīvojumus dzirdot vai grāmatās lasot. Tā arī, satiekot Ievu, vairs to nelaižu laukā no saviem nagiem un saku, ka viņas stāsts būs interesants arī citiem. Izrādās, ka Ieva Majore jau otro sezonu dodas ar vīriem medībās. Man tas likās apbrīnojami neparasti.

Ieva saka: „Viss sākās ar sunīti. Vecais, mierīgais foksterjerītis nomira. Iegādājām jaunu. Nu jau ar ņipro suņuku, lai viņš justos labi, bija jāskrien pa vakariem laukā, lai sunītim būtu savs izskriešanās prieks. Rufo ir sabiedrisks suns. Biežs viesis pie bērniem sākumskolā. Tur re-

gulāri sanāk iet garām, un bērni jau visi pazīst. Mans suns Rufo prot labi komunicēt. Esot medībās, Babru Aivara laika sākumā nolika manējo uz lāpstīnām, lai jaunais saprot savu vietu.

Sievietes – mednieces? Mēs esam divas. Arī Linda Kārkliņa ar savu Rami. Jūtamies lieliski.”

No kura, Ieva, tev tas mednieka gars?

– Man tēvs bija liels mednieks un droši vien, ka mantojumā esmu šo nodarbošanos arī no viņa guvusi. Mani uzaicināja, un nu jau otro sezonu esmu kopā ar vīriem. Medību vietas mainās, tad arī medību vadītājs katrā reizē izstāsta, kā kas jādara.

Patīk atbrīvot sevi, savu galvu no ikdienas. Patīk šī vienkāršā, skaistā vide.

Mūsmājās medījumi garšo visiem.

Vai tev ir arī kāda īpaša medījumu gatavošanas recepte?

– Nezinu, vai tas ir kas īpašs, bet irbītes satinu ar melnām plūmītēm vai aprikozēm. Meža gaļai, to gatavojot, neatņemama sastāvdaļa ir ķimenes un ķiploki.

Saprotu, ka Ieva ar savu Rufo ir uzmanīgi un azartiski – ar vanaga redzi, asu reakciju un veiklām kājām. Un jāsaka, ka, pazīstot Ievu, viņa katrai lietai pievērsīsies pamatīgi un ar visu sirdi.

– Vakarā esmu kā noskrējies suns, bet esmu dziļi laimīga.

Nu tad – ne pūkas, ne spalvas!

Maza atkāpe par citu tēmu.

Ieva brauc strādāt uz Īslandi. Par to sīkāk citreiz. Tomēr Ievas teikto gribu atstāstīt arī jums. Ieva saka: „Man te ir mājas, bet uz Īslandi jābrauc naudu pelnīt. Tur ir cita attieksme pret darba cilvēku. Samaksa laba, un man bērni vēl jāskolo. Tā kā nezinu, cik ilgi tā vēl braukšu – četrus mēnešus – tur darbā, četrus mēnešus mājā. Skaudra dzīve, teiksi, bet ko tad te darīt?”

Pēc sarunas ar Ievu Majori palieku domās, ka pašlaik valstī skandinātā ekonomiskā krīze skārusi mūsu cilvēkus jau krietni ātrāk –

Vēsma Johansone

Atkal Turcijā...

2008. gada 23. oktobris. Agrs rīts lidostā „Rīga”. Mēs, pieci piebaldzēni, esam apņēmības pilni doties ceļojumā uz Turciju. Šoreiz dodamies ceļā kā kultūras un tūrisma projekta dalībnieki, par ko paldies projekta koordinatorei Jaunpiebalgas vidusskolas direktorei Ullai Loginai.

Nieka trīs stundas, un esam jau Stambulā. Un dīvaini – laika izteiksmē tikpat, cik no Jaunpiebalgas līdz Rīgai ar satiksmes autobusu.

Stambula. Ataturka lidosta. Tā kā mūsu grupu nepavada neviens pieredzējis gids, pašiem ar visu jātiek galā. Vienā rokā ceļasoma, otrā – Stambulas karte. Un uz priekšu! Iet kā smērēts – jo turki, izrādās, ir ļoti izpalīdzīgi, mūsu vēlmes nolasa no acīm. Diemžēl laika trūkuma dēļ varam apskatīt pašu Stambulas centru – „Zilā mošeja”, „Sofijas katedrāle”, Bizantiešu bazilikas cisternas jeb pazemes ūdens krātuve. Pēc īsas ekskursijas Stambulas centrā baudām īstu turku tēju un pirmo reizi kaulējamies par samaksu. Dodoties atceļā uz autoostu, pēkšņi atskan aicinājumi uz lūgšanām no visiem mošeju torņiem jeb mineretiem. Tajā brīdī mūs pārņem īpašs austrumu valdzinājums, ko vārdos nevar izteikt. Ātri satumst. Dodamies uz autoostu, kur mūs sagaida garais divpadsmit stundu pārbrauciens autobusā uz projekta pilsētu – Denizli. Uzteicams ir turku tālsatiksmes serviss. Brauciena laikā tiek piedāvātas simboliskas brokastis un vakariņas, līdzīgi kā lidmašīnā par mums rūpējas vesela apkalpe.

Denizli mūs sagaida smaidīgs turku puisis – vārdā Sardals, kas būs mūsu grupas pavadonis visu ceļojuma laiku. Tālāk ceļš ved uz grupas apmešanās vietu Karahaitu. Izrādās, tā ir gleznaina vieta starp kalnu grēdām. Šī ir vieta, kuru iecienījuši tūristi pazemes dziedniecisko avotu dēļ.

Pirmajā dienā atpūšamies no garā pārbrauciena un sauļojamies pie viesnīcas baseina.

Otrā diena sākas ar katras valsts prezentāciju, vēlāk seko ekskursija pa seno pilsētu Hēropoli, kuras drupas ieskauj Pamukales traverīna terases.

Šīs dienas ekskursijas izskaņā sēžam senā amfiteātra ložās, un, saulei rietot, mūs pārņem meditējošas sajūtas. Vakars tiek pavadīts neoficiālā gaisotnē ar slovēņu draugiem kādā turku restorānā, pīpējot ūdenspīpi un draudzīgi tērējot.

Šo dabas brīnumu novēlam redzēt ikvienam.

Nākamajā dienā iepazīstam vietējās turku tradīcijas, proti, dodamies uz „Apgraizīšanas” svētkiem. Šeit arī ieturam pusdienu maltīti un jūtamies kā vietējie.

Atceļā apmeklējam vietējo mošeju, SPA kūrortu, ciematiņa tirdziņā izbaudām svaigi spiestu granātābolu sulu, kā arī noskatāmies turku deju šovu.

Piektās dienas rītā sēžamies autobusā un, mūsu tautasdziesmām skanot, dodamies uz pavisam nesen atklāto seno pilsētu... atkal kolonas, ciļņi, klints blūķi, un, protams, grandiozs amfiteātris.

Pa ceļam uz Denizli pazemes alu apskate, bet pusdienās turku nacionālais ēdiens –bureki. Pēcpusdienā turpinās ekskursija kādā Denizli skolā. Īpaši interesants likās vēstures kabinets ar tūkstošgadīgiem eksponātiem.

Dienas izskaņā viesojamies svešvalodu vakarskolā, kur loķām mēles angļiski ar turku jauniešiem.

Nākamā diena – dabas diena. Vīnogu lauki, kokvilnas lauki, olīvkoku un granātābolu birzis. Braucam cauri maziem turku ciematiņiem un vērojam nesteidzīgo vietējo ļaužu dzīves ritmu. Iegriezušies nelielā kalnu pilsētiņā, skatām vietējo amatnieku – audēju prasmi. Top skaistas zīda šalles. Iepērkamies uz nebēdu...

29. oktobris. Turcijas Neatkarības pasludināšanas diena.

Bungām skanot, karogiem plīvojot, dodamies gājienā uz vietējo skoliņu, kur noskatāmies svinīgo ceremoniju un koncertu kopā ar ciema ļaudīm.

Svētku turpinājums Denizli.

Militārā parāde, nesteidzīga pastaiga pa nacionālajiem parkiem. Viesošanās Denizli jauniešu nevalstiskajā organizācijā. Savukārt Mārtiņš un Pārsla kopā ar citu valstu pārstāvjiem devās oficiālā pieņemšanā pie pilsētas mēra.

Skolu diena.

Rīts sākas ar pieredzes apmaiņu vietējā skolā. Pēc tam apmeklējam tuvējo augstskolu, kurā sagatavo augstas klases tūrisma speciālistus. Skolai ir sava viesnīca, restorāns un apkalpošanas serviss patiešām augstā līmenī.

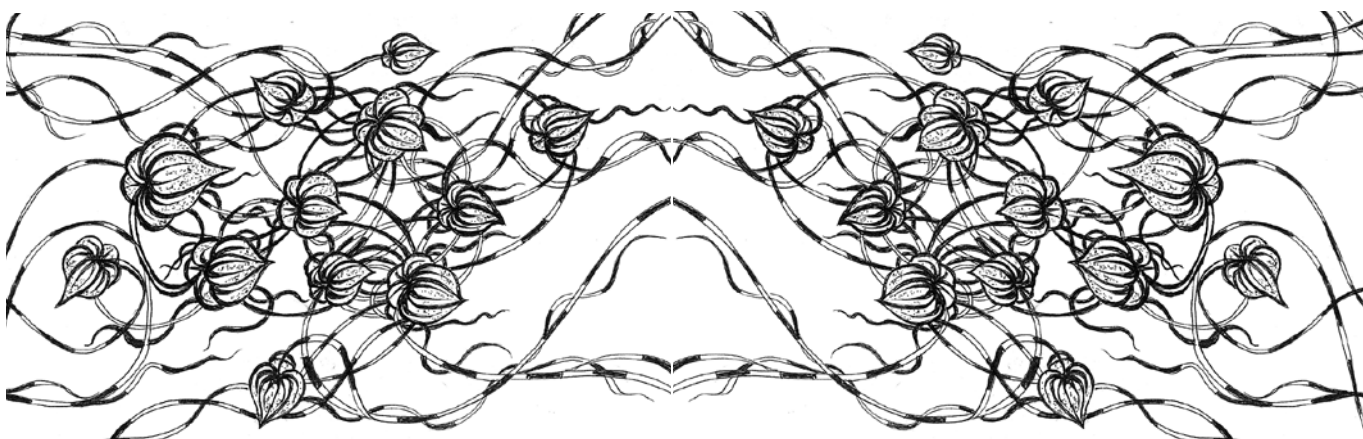
Atlikusī pēcpusdiena tiek veltīta mēģinājumiem, jo vakarā paredzēta valstu kulturas programmu prezentācija, kurā, starp citu, mēs sevi parādījām vislabāk.

Pēdējā dienā, kārtējot mantas, sajūtam, cik ļoti esam noilgojušies pēc mājām. Saprotam, ka šīs dienas ir bijušas bagātas ar notikumiem, emocijām, draugiem, sauli.

Vēl jāpiezīmē, ka vislabāk to redzēt katram pašam.

Daira Alksnīte un Lāsma Skutāne

Skolas ziņas

Jaunpiebalgas vidusskolā:

* skatuves runas konkursā piedalījās:

Arta Glāzere, Sigita Kļava, Agate Rēdmane, Sanda Pelša, Paula Stauvere, Elīna Zariņa – **3. v.** (5. kl.), Laura Jakovļeva, Elvita Potapova – **atzinība** (6.a kl.), Kristers Bērziņš, Jurgis Pētersons – **atzinība** (6. b kl.), Zaiga Burceva, Elvis Elksnis – **2. v.**, Edijs Jakobijs, Andra Pētersone – **atzinība**, Kristīne Seržāne (7. kl.), Aiga Āboliņa – **2.v.** (8.a kl.), Aina Birkerte (8.b kl.), Sabīne Rubene – **1.v.** (9.a kl. – sk. Z.Althabere, J.Glāzere, I. Prīse

* eseju konkursā „Es Latvijā” piedalījās:

Kristers Kozlovs – **atzinība**, Agate Rēdmane – **2.v.** (5.kl.), Ivars Bobrovs – **1. v.**, Vija Kazāka – **atzinība**, Raivis Markuss – **3. v.** (6.a kl.), Aiga Āboliņa – **1. v.**, Lauma Makare – **atzinība** (8.a kl.), Alise Apsīte – **atzinība**, Krista Krūmiņa – **2. v.**, Agnese Vietniece – **3. v.** (9.b kl.) Katrīna Laukubriede – **atzinība**, Emīls Rusovs – **3. v.**, Krišs Spalviņš – **2. v.** (10. kl.), Lauris Dāvids – **1. v.**, Lāsma Šmite – **atzinība** (11. kl.) – sk. J. Glāzere I. Prīse

Cēsīs:

* basketbola sacensībās 11. novembrī piedalījās:

Mārcis Arahovskis, Sandis Grīnbergs, Andris Podiņš, Emīls Posse (6.a kl.), Sangvids Ivanovs, Gatis Kamenis, Mārgēris Ozoliņš, Jurgis Pētersons (6.b kl.), Oskars Gusts (7.kl.) – sk. S. Vlodare

* basketbola sacensībās 3. decembrī piedalījās:

Mārtiņš Krišjānis, Daumants Lūsa, Mārtiņš Smilgins (10.

kl.), Pēteris Beķeris (11.kl.), Kristiāns Dūte, Māris Heiselis, Mikus Spalviņš (12.kl.) – sk. S. Vlodare

* basketbola sacensībās 9. decembrī piedalījās:

Jurgis Pētersons (6.b kl.), Atis Grīnbergs, Jānis Podiņš (8.a kl.), Andrejs Krišjānis, Edgars Pētersons (8.b kl.), Maris Kaņeps (9.a kl.), Arahovskis Edžus (9.b kl.) – sk. S.Vlodare

* eseju maratonā 2008 „Es Latvijā” piedalījās:

Aiga Āboliņa, Lauma Makare (8.a kl.), Alise Apsīte, Sandra Briede, Krista Krūmiņa, Sintija Posse, Agnese Vietniece (9.b.kl.), Madara Grīvāne (10.kl.), Evija Bērziņa, Lauris Dāvids, Lāsma Šmite, Toms Vanders (11. kl.) – sk. J. Glāzere

* rajona bioloģijas olimpiādē piedalījās:

Armands Dzenža, Sabīne Rubene (9.a kl.) – 1. vieta, Sintija Posse – atzinība, Lāsma Tinkuse (9.b.kl.), Liene Šakina (12. kl.) – 2. vieta. – sk. D. Rubene

* domrakstu konkursā vidusskolēniem piedalījās:

Emīls Rusovs (10. kl.), Lāsma Šmite (11.kl.), Liene Šakina (12. kl.) – sk. J. Glāzere, Z. Althabere

CSDD rīkotajā konkursā „Gribu būt mobils” neklātienēs kārtā starp Valkas, Limbažu, Valmieras, Cēsu rajona skolu komandām 8.b kl. komanda „Piebalgas atstarotāji” izcīnīja 5. vietu. Piedalījās Līga Alksnīte, Rūdolfs Kalniņš, Andrejs Krišjānis, Jānis Peilāns, Agnese Smilga. Komanda izvirzīta pusfinālā.

CSDD rīkotajā konkursā „Gribu būt mobils” neklātienēs kārtā starp Valkas, Limbažu, Valmieras, Cēsu rajona skolu komandām 9.b kl. komanda „Piebalgas atstarotāji” izcīnīja 8. vietu. Piedalījās Lāsma Alksnīte, Sandra Briede, Mārtiņš Krišjānis, Agnis Pogulis, Andžs Pūpols. Komanda izvirzīta pusfinālā.

Cēsu bērnu un jauniešu centra rīkotajā fotoakcijā „Mēs esam Latvija” piedalījās

Aiga Āboliņa (8.a kl.) – **1. vieta**, Agnese Smilga (8.b kl.) – **1. vieta**, Henrijs Eglītis, Daumants Lūsa, Emīls Rusovs (10 kl.) – **2. vieta**. Sk. Arnis Ratiņš, Artis Beķeris.

Mutes veselības centra izsludinātajā konkursā 1.- 7. klašu skolēniem „Gudrais zobiņš un draugi” piedalījās Jana Kiščenko, Viktorija Postolati, Sanita Šostaka (7. kl.). Sk. Z. Althabere.

Rakstniecības, teātra un mūzikas muzeja rīkotajā pašsacerēto dzejoļu konkursā „Mani sapņi 2” piedalījās: Oskars Gusts, Edijs Jakobijs, Bogdans Kvecko, Jūlijs Morozs, Viktorija Postolati, Kristīne Seržāne, Dāvids Uķis, Ivo Žuravļovs – 7. kl. un Aina Birkerte, Laura Jefimova, Ketija Osīte, Elīna Seržāne, Aivis Sietiņš, Ilze Sīmane, Liene Tanne – 8. b kl. Sk. Z. Althabere.

Lai satīcību, sapratni un atbalstu jūsu ikviens saņemtu vispirms no saviem vecākiem! Lai jauka gada nogale skolēniem, vecākiem, kolēģiem! Katram novēlu sasniegt to, ko sirds gaida, vai vismaz tiekties uz šo mērķi!

Arnis Ratiņš, Jaunpiebalgas vidusskolas direktores vietnieks izglītības jomā

Mūzikas skolā

Aktīvi un spraigi šis mācību gads iesācies mūzikas skolai. Paralēli kārtējām mācību stundām vēlos darbdienā vakaros esam piedalījušies vairākos konkursos un festivālos.

Jau septembrī mūsu skolas 4. klavieru klases audzēknes **Evieta Kamene** (ped. Ina Iljučonoka) un **Sabīne Blūma** (ped. Egi-ta Vanaga) kā klavierspēles modeles piedalījās klavieru meistarklasē Tukumā. Šeit klavierspēles pedagogu kursu ietvaros ar meitenēm strādāja klavierspēles lielmeistari Nora Lūse, Kira Lavrinoviča un Andris Viksna. Sabīne savu „modeles” karjeru mēnesi vēlāk turpināja arī Madonas mūzikas skolā.

Šī gada rudenī skolai tika iegādāts jauns instruments – digitālās ērģeles – un atvērta jauna mācību programma – ērģelispēle. Kā izvēles instrumentu ērģeles mācām jau daudzus gadus, līdz šim mācību stundām izmantojām baznīcas ērģeles. Ziemā darbu apgrūtināja aukstās telpas. Tagad baznīcā notiks tikai mazo ērģelnieku koncerti divas reizes gadā. Uz tuvāko koncertu piebaldzēnus aicinām 14. decembrī plkst. 18 00. Novembrī mūsu skolas audzēkņi **Sabīne Rubene**, **Lauma Makare** un **Emīls Rusovs** (ped. Aija Petrovska) piedalījās Latvijas mūzikas skolu ērģelispēles festivālā Rīgā, Anglikāņu baznīcā.

Katru gadu piedalāmies arī Pētera Čaikovska klaviermūzikas izpildītāju konkursā Koknesē. Iepriekšējos gados mūsu skolu šajā konkursā ar ļoti labiem panākumiem pārstāvēja Zane Alksnīte, šogad pirmo reizi uz konkursu dosies 2. kla-

vieru klases audzēkne **Samanta Eihentāle** (ped. I. Iljučonoka). Lai veicas!

Gads tuvojas noslēgumam. Radio katru dienu atgādina, cik dieniņas vēl palikušas šī gada darbiem. Visus mūzikas un mākslas skolas audzēkņus, viņu vecākus, skolotājus un abu skolu tehnikos darbiniekus sveicu ar Guntas Micānes dzejoli „Gadu mijā”:

*Nu redzi – aiziet atkal gads...
Vai piepildījies viss, ko vēlējies tu pats?
Vai piepildījies tas, ko mēs tev teicām,
Kad svētkos pagājušos mīļi sveicām?*

*Mirdz spoži sveces, egļu smarža tvan,
Un atkal senās, mīlās dziesmas skan
Par sniedziņu un zvaigžņu bezgalību,
Par Kristus bērnu, baltu mīlestību.*

Lai Jums visiem jauki Ziemassvētki, prieka pilns un radošs nākamais gads!

Sarma Petrovska

Trešais vokālistu konkurss „Piebalgas balsis” izskanējis.....

*Nav dzīvē nekā skaistāka par dzīvi,
Un dziesma skaistāka ir tā,
Ko tu šai brīdī dziedī.
Ja vien šai dziesmā ieliec savu sirdi...*

Savas dziesmotās sirsnības šogad konkursā atvēra 23 dalībnieki no septiņiem pagastiem.

Sintija Šostaka (Zosēni), Sabīne Blūma (Jaunpiebalga), Adrija Žagare (Vecpiebalga), Madara Zēbolde (Drusti), Ingus Žēpers (Jaunpiebalga), Sabīne Rubene (Jaunpiebalga), Diāna Rutka (Ineši), Sanita Šostaka (Zosēni), Rūdolfs Cīrulis (Ineši), Kristiāna Skoboļeva (Zosēni), Rolands Jurkevičs (Jaunpiebalga), Inga Ozoliņa (Lizums), Agnese Zēbolde (Drusti), Sandra Rakauskā (Vecpiebalga), Inga Nikolajeva (Lizums), Monta Radvilaviča (Ineši), Kitiņa Stauvere (Jaunpiebalga), Saulcerīte Bundziņa

(Ranka), Sandris Smilga (Rauna), Norberts Petrovskis (Drusti), Aleksejs Sidoraks (Zosēni), Raimonds Kārkliņš (Jaunpiebalga), Aldona Austra Sidoraka (Zosēni).

Konkursanti startēja četrās vecuma grupās, kuras vērtēja kompetenta un ļoti jauka žūrija:

Jana Kay, Intars Rešetins, Viola Krūmiņa, Jānis Kalašinskis un izlozē no skatītājiem žūrijā tika mūsu kūku meistarīte Ilga Pabērza. Žūrijas darbs nebūt nebija viegls, jo konkursantu meistarība, dziesmu izvēle, skatuviskā stāja un vokāls aug ar katru gadu. Un tas nebūt nenāk viegli – vai puteņo tā, ka zeme ar debesīm griežas, vai līst sidrabains lietus, vai pulkstenis rāda jau pāri pusnaktij – mēs dziedam un dziedam! Dziedam savas latviešu dziesmas, gan tās, kuras pieteiktas konkursam, gan kādu ziņģi sava prieka pēc. Kā rakstīja Aldona Austra Sidoraka savā pieteikuma anketā: „Man nevajag balvas, nevajag slavas, bet ļoti, ļoti gribas būt kopā ar jums. Būt kopā un dziedāt!”

Saku lielu un cilvēcīgu paldies visiem, kas bija kopā ar

mums, kas atbalstīja ar labu vārdu vai sirsnīgu smaidu. Paldies grupai „Kokmuižas muzikanti”, kuri ir uzticīgi mūsu konkursam jau trešo gadu. Paldies Jānim Āboliņam par uzticēšanos – savas burvīgās dziesmas „Nāc” pirmatskaņojumu plašai publikas auditorijai, un īpašs paldies maniem konkursantiem par drosmi, par izturību, par to, ka jūs esat. Paldies! Kopā sveicam trešā vokālistu konkursa „Piebalgas balsis” uzvarētājus:

**Ingus Žēpers (Jaunpiebalga),
Kristiāna Skoboļeva (Zosēni),
Inga Nikolajeva (Lizums),
Sandris Smilga (Rauna).**

Uz tikšanos nākamajā gadā!

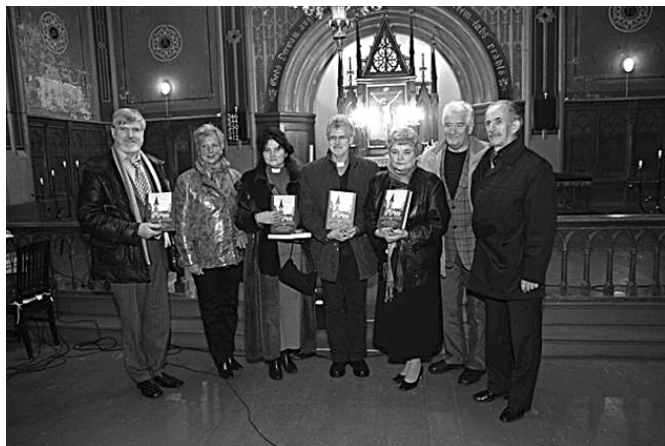

Pārsla Jansone, Jaunpiebalgas kultūras nama direktore

Grāmata par Jaunpiebalgas garīgo vēsturi

(“Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīca un mācītāji”. Elpa, 2008)

Mūsdienām raksturīga globalizācijas un lokalizācijas cieša saistība. Tālais kļūst par tuvu un otrādi. Cilvēki arvien vairāk iesaistās globālajos pasaules procesos, bet tajā pat laikā pastiprinās vēlme izzināt un saprast savu tuvāko apkārtni, dzimto vietu vēsturi. Ar acīm būt tur – tālumā, bet ar sirdi būt tepat – savās mājās. Līdzās apcerējumiem par starptautisko politiku, pasaules vēsturi un kultūru klajā nāk pamatīgi un apjomīgi pētījumi par personificētām vietām, kas raksturo lokālo kultūru. Nekad vēl Latvijas grāmatniecībā nav bijis tik liels klāsts pamatīgi izpētītu nostāstu par atsevišķiem reģioniem, pilsētām, ciemiem un dzimtām. Caur šiem vēstījumiem vijas lielie pasaules notikumi, taču tos pārstāv atsevišķi dzīvesstāsti, kolektīvās atmiņas. Jau ir izdotas grāmatas par Jaunmokām Tukuma rajonā, par Liteni, par Lejasciemu utt. Katrā no tām ir izlasāma Latvijas vēstures daļa neparastā skatījumā, jo to raksturo vietējie notikumi, konkrētu cilvēku dzīvesstāsti, vietējās tradīcijas. Tiek iedibināts skats uz vēsturi ar funkciju “zoom!” (kāda ir datoros un digitālajos fotoaparātos), t.i., pietuvināties, iedziļināties, lai kopējo atmiņu ainu par Latviju padarītu bagātāku, cilvēciskāku un precīzāku.

Lokālās vēstures grāmatu klāstu šoruden papildina izdevniecībā “Elpa” publicētā grāmata **“Jaunpiebalgas Svētā Toma baznīca un mācītāji”**. Sastādītāja Vēsma Johansone, 398 lpp. ar fotogrāfijām, grāmata publicēta skaistā cieto vāku iesējumā. Publikācija veidota kā kolektīva monogrāfija, kuras uzmanības centrā ir Jaunpiebalgas baznīcas vēsture un tajā strādājušo mācītāju likteņi – atsevišķas nodaļas hronoloģiskā kārtībā gadsimtu garumā vēltās Jaunpiebalgas baznīcas mācītājiem K.R. Girgenšonam, K.E. Napjerskim, K.L. Kēlbrantam, E.K. Kēlbrantam, J. Ozoliņam, J. Ozolam, E. Jundzim un patlaban Jaunpiebalgas draudzē kalpojošajam mācītājam U. Jumejam.

Grāmatas nodaļu autori ir gan pētnieki, zinātnieki, gan paši mācītāji. Autoru skaitā jāmin Raitis Ābelnieks, Vēsma Johansone, Tālav Jundzis, Arno Jundze, Solveiga Krūmiņa-Koņkova un Nikandrs Gills, Sarmīte Fišere, Uldis Jumejs. Lielākajai daļai no viņiem dzīve ir saistīta ar Jaunpiebalgu vai Jaunpiebalgā strādājušajiem mācītājiem. Grāmata satur arī atmiņu materiālus, ko stāstījuši Viesturs un Līga Jundži, Tālvāldis Deksnis, Māriete Krasovska, Alise Robežniece, Māra Goba, Zenta Rubene, Jānis Dūklavs. Tās ir atmiņas par vienu no grāmatas centrālajiem tēliem – mācītāju Edgaru Jundzi.

Grāmatas uzmanība pievērsta tieši Jaunpiebalgai, taču būtībā tas ir stāsts par Latvijas garīgās kultūras un luterāņu baznīcas

vēsturi plašākā skatījumā. Līdzīgi, kas garīgajā vēsturē ir noticis Jaunpiebalgā, notiek arī Ziemeļvidzemē, notiek Latvijā, notiek Baltijā. Soli pa soli latviešu kultūra uzsūc sevī Rietumu apgaismības garu, daudzi vācbaltu mācītāji ir šo norišu sekmētāji. Tautā pieaug izglītības alkas, par mācītājiem kļūst vietējie – latviešu tautības pārstāvji, Ziemeļvidzemi pāršalc hernhūtiešu kustība, tad tā no mācītāju pozīcijām tiek apkarota, taču vietējā inteliģence no jaunajām idejām nevēlas atteikties, uzsverot nepieciešamību pēc plašākas izglītības sistēmas un domāšanas brīvības.

20. gadsimtā redzams, ka jaunā latviešu luterāņu inteliģence cenšas kopt latviešu valodu un kultūru, veikt zinātniskos pētījumus, pretendējot sasniegt to izglītības līmeni, kas viņiem ļauj droši nostāties blakus Rietumu reliģijpētniekiem un izvirzīt savas hipotēzes. Visticamāk tas attiecas uz vienu no grāmatas centrālajiem personāžiem – Dr. Edgaru Jundzi, kas strādā par mācītāju Jaunpiebalgas baznīcā no 1955. gada līdz savai nāvei 1986. gadā.

Grāmata sākas ar luteriskās baznīcas vēsturi Vidzemē. Senākie raksti par Jaunpiebalgas pagastu meklējami, sākot ar 1694. gada baznīcas grāmatām. Māju nosaukumi, kas tur minēti, liecina, ka tie palikuši nemainīgi tikpat kā 300 gadus. Tātad Jaunpiebalga var lepoties ar ilgstošu vēsturi, savu īpašo, lokālo seju. Jaunpiebalgas dievnams, kā jau daudzi citi Latvijā, būvēts un pārbūvēts, 19. gs. mainīts zvans, taču sākušies savdabīgi strīdi, vai tā laika mācītājam Emīlam Kēlbrantam ir tiesības likt iegravēt savu vārdu uz zvana, tādējādi piesavinoties zvana atjaunotāja godu, vai ne. Kā izrādās (skat. grāmatā 61. lpp.), jaunpiebaldzēni tolaik ir bijusi nikna un taisnīga tauta, liekot nokasīt iegravējumu, jo ne jau viens pats mācītājs maksājis par zvānu, bet visa draudze kopā.

Jaunpiebalgas mācītāju portretējumi ļauj lasītājam iedzīvoties to laiku kultūras situācijās, vērtības un noskaņās. Napjerskis, kas 19. gs. sākumā piecpadsmit gadus strādā par mācītāju, parādās kā intelektuālis, vēsturnieks, latviešu literatūras bibliogrāfs, taču savdabīgākā viņa darbības puse pēc darba Jaunpiebalgā ir strādāt par literatūras cenzoru Rīgā. 19. gs. Kārlis Ludvigs Kēlbrants ir vācbaltiešu patriots, apkaro hernhūtiešus, rūpējas par izglītību un liek pārbūvēt baznīcu, kura iegūst patlaban esošo veidolu. Viņa dēls Emīls (vēl saukts par Kārli, Augustu) turpina tēva darbu Jaunpiebalgas draudzē, un jaunpiebaldzēnu atmiņās iegājis ar jau minēto zvana skandālu, kā arī ar draudzību ar baronu Meiendorfu, domājot par kultūras attīstību un to, kādā veidā skola saistāma ar reliģiju. Vēl atmiņas vēsta, ka šis mācītājs savos uzskatos sadūries ar dežnieku Ausekli, kurš tolaik paudis dedzīgu jaunlatvieša pārliecību. Tēvs un dēls Kēlbranti apkarojuši hernhūtisma kustību Vidzemē.

Pirmais latviešu tautības mācītājs Jaunpiebalgā (sākot no 1896. gada) ir Jēkabs Ozoliņš – patiesi un taisnīgs cilvēks. Arī nākamais grāmatā aprakstītais mācītājs Jānis Ozols (kalpojis no 1916. g. līdz 1944. gadam) bijis ļoti cienīts, gaišs cilvēks, dārzkopības speciālists. Arhibīskaps Arnolds Lūsis, teoloģijas profesors Ludvigs Bērziņš un citi laikabiedri apraksta Jāni Ozolu kā lielu personību, iejūtīgu un gudru cilvēku. Acu priekšā lasītājam tiek uzzīmētas ainas, kā mācītājs kļūst par visu iemīlētu un atbalstītu cilvēku, jo ļaudis viņu ļoti aizstāv un divreiz glābj no lieliņu varas radītajiem nāves draudiem. Šādi dzīvesstāsti ir vitāli nepieciešami tautas morālās atmiņas saglabāšanai, lai postmodernisma un globalizācijas laikmets

neizdzēstu ticību vienkāršas cilvēības spēkam un kopienas solidaritātei cilvēības vārdā.

Viena no nozīmīgākajām figūrām Jaunpiebalgas draudzē 20. gs. ir teoloģijas doktors Edgars Jundzis. Lasot grāmatu, par viņu prātā iespiežas četras tēmas: 1) jaunā cilvēka centieni pēc augstākā līmeņa teoloģiskās izglītības un uzticīgas kalpošanas Dievam jebkuros apstākļos, 2) doktora darbs kā izaicinājums teoloģijas zinātnei, 3) netaisnīgais izsūtījums uz Sibīriju Staļina laikā, 4) pētījumi par mezglu rakstu valodu, universālo valodu un ātrrakstu. Nekas par Edgaru Jundzi netiek rakstīts padomju laikā, bet tagad viņš pelnīti ir iekļauts Latvijas enciklopēdijās, minēts luterāņu baznīcas vēstures apcerēs un Latvijas Zinātņu akadēmijā viņa simtgades atcerei tika sarīkota zinātniskas piemiņas konference.

Stāsts par Edgaru Jundža teoloģijas doktora disertācijas aizstāvēšanu 1980. gadā Rīgā ir simbolisks stāsts par latviešu mācītāja intelektuālo uzdrošināšanos, mesto izaicinājumu reliģijpētniekiem Eiropas mērogā, par sava veida garīgo vientulību un teoloģijas zinātnes situāciju Latvijā.

Jautājums, ko disertācijā “Jēzus dzīve uz sinoptiskās un johaneiskās tradīcijas pamata” uzdod mācītājs Jundzis, ir: Kas patiesībā bijis Jēzus Kristus? Šis jautājums teoloģijā un reliģijpētniecībā tiek aplūkots daudzu gadsimtu garumā, radot daudzas interpretācijas. Dažas no tām ir dogmatiskākas, vispāriņemtas, citas – no konservatīvās baznīcas skatupunkta – atrodas uz ķecerības robežas. Par tādu doktora darba aizstāvēšanā oponenti uzskata arī Edgaru Jundža argumentēto versiju, ka Jēzus no Nācaretes jāuzskata par identu ar Jēzu Barabu un viņu var uztvert kā mesiāniskās sacelšanās vadītāju, gandrīz kā “revolucionāru”. Interesanti lasīt Gilla un Krūmiņas-Koņkovas pētījumu, ka LELB teoloģijas semināra mācītbspēki 1980. gadā nevis iedziļinās darbā, bet norāda, ka kaut kas tāds var kaitēt Baznīcai, tāpēc labāk no šī doktora darba jāuzmanās. Tomēr par godu mācītbspēkiem jāatzīst, ka kopumā tiek novērtēts E.Jundža ieguldītā darba milzīgais apjoms, valodu zināšanas, avotu izpēte, un doktora grāds tiek piešķirts.

LU Filozofijas un socioloģijas institūta pētnieki, kad tas kļuva iespējams pēc padomju varas beigām, 1993. g. izdeva E.Jundža doktora darbu nelielā metienā, lai rosinātu diskusijas reliģijpētniecībā un atzīmētu latviešu teologa uzdrošināšanos patstāvīgi spriest par jautājumiem, par kuriem viņš pasaules teoloģiskā doma. Tomēr Latvijā valdīja un līdz šim valda klusums. Sarakstē viens no redzamākajiem latviešu reliģijpētniekiem (dzīvoja un strādāja Zviedrijā) Haralds Biezais atzinis:

“..Visā latviešu teoloģijas pētniecības vēsturē nav neviena darba, kas būtu izteicies tik radikāli ar kādu savu hipotēzi. Vecie tēvi [...], kas disputēja, tiem nevienam nebija tāda vēriena kā Jundzim, nedz arī tāda darba un domu ieguldījuma.” (204.lpp.) Iespējams, ka Edgaru Jundža izaicinājums ir pelnījis jaunu izvērtējumu un pārpublicāciju, lai teoloģiskā doma rosītos jaunās diskusijās.

Stāsts par nepamatoto apsūdzību 1951. gadā par pretpadomju literatūras glabāšanu, kas tika inkriminēta Edgaram Jundzim un viņu izsūtīja uz Vorkutu Sibīrijā, skaudri parāda staļiniskā režīma un viņa rokaspuisi – čekistu – nelietību un melīgumu attiecībā pret mācītājiem. Emocionāli piesātināto nodaļu par Edgaru Jundzi kā “sevišķi bīstamu valsts noziedznieku” sarakstījis viņa dēls LZA viceprezidents Tālavas Jundzis. Būdams jurists, viņš ievērojis, ka padomju tiesas spriedumos nav bijis nekādas kārtības – E.Jundzi padomju vara notiesāja 1951. gadā uz astoņiem gadiem, taču papīros kāds ierakstījis 1950. gadu

(tātad vienu gadu E.Jundzim par labu). Ar cilvēku likteņiem tolaik mētājās kā ar sapuvušiem āboliem, iznīcinot jebkuru, kas patrāpījās pa kājām. Jundža lielākais grēks laikam izrādījies spilgtais sprediķis Doma baznīcā 1951.g. Arī apsūdzības materiāli bijuši sagramstīti, jo kas gan tie par pretpadomju materiāliem, ja mājās var atrast kādu lapiņu no žurnāla “Zeltene” ar Kārļa Ulmaņa teikto, vēl kādu vācu žurnālu “Kunst den Volk” numuru. Taču staļiniskajam režīmam principā vajadzēja atrast un apsūdzēt ienaidniekus, tāpēc mācītāji allaž izrādījās piemērots materiāls, lai nodarbotos ar viņu likteņu samalšanu.

Saistošu nodaļu par savu vectēvu E.Jundzi ir uzrakstījis literāts un kultūras žurnālists Arno Jundze. Izrādās, ka mācītājs ir nodarbojies ne tikai ar dvēseļu aprūpi un teoloģijas studijām, bet arī izstrādājis oriģinālas nostādnes par senlatviešu cilpu un mezglu rakstiem un jaunas universālas valodas radīšanu (univalodas ideja). Pēc teologa Jundža domām, senlatviešiem pastāvējusi savdabīga zīmju valoda, kas izpaužas mezglu rakstos, kurus kā valodu visi jau aizmirsuši, taču zinātniekiem būtu jāpapūlas tos atšifrēt. Grāmatas 189. lpp. teikts, ka Jundža manuskripta kopijas 20.gs. 80-tajos gados kļuva par bestselleru folkloras draugu aprindās. Edgaru Jundzi nodarbinājis arī jautājums par jauna veida ātrraksta izstrādi, lai aizvietotu oficiālo stenogrāfijas metodi. Tomēr viņa idejas, kas 20.gs. 70-tajos gados piedāvātas Latvijas žurnāliem, cenzūras dēļ un arī tāpēc, ka to autors ir luterāņu mācītājs, nav guvušas ievērību.

Edgaru Jundzi kolēģi un tuvinieki savās atmiņās apraksta kā gudru un izturīgu cilvēku, kas bija spējīgs gan pacelt cilvēkus pretī ticībai un zināšanām, gan piedot nevarību un izprast nodevības vājumu. Represijas, padomju varas sagādātie pamejumi viņam radīja ciešanas, taču neatņēma ticību Dievam un spēju atbalstīt citus cilvēkus. Jundzis ir bijis starp tiem optimistiem, kas padomju režīma laikā apgalvojis, ka šī muļķīgā vara nevar pastāvēt mūžīgi, tāpēc Latvija atgūs savu valstiskumu. (223.lpp.) Var piebilst, ka Jundžu dzimtas kopīgais spēks ir devis arī viņa dēlam Tālavam izturību un drosmi Tautas Frontes laikos vadīt aizsardzības komisiju un stāvēt pie Latvijas valstiskuma atjaunošanas šūpuļa, vēlāk kļūstot par vienu no pirmajiem atjaunotās Latvijas aizsardzības ministriem.

Grāmatas pēdējā sadaļa veltīta mācītājam Uldim Jumejam – ārstam psihiatram, mācītājam Jaunpiebalgā, kurš tur kalpo kopš 1999. gada. Liekas, ka piebaldzēniem atkal ir laimējies nonākt iedvesmojoša dvēseļu aprūpētāja rokās, kas modernajā laikmetā savieno ārsta pārliecināšanas māku ar teologa talantu.

Grāmata veidota rūpīgi, pievienojot dažāda rakstura pielikumus. Apjomīga ir bibliogrāfiskā sadaļa. No bibliogrāfijas viedokļa te padarīts milzīgs darbs, savācot publikācijas par visiem Jaunpiebalgas mācītājiem. Grāmatā publicēta arī notikumu hronika un personu rādītājs.

Konceptuāli grāmata jāatzīst par izdevušos un interesanti lasāmu, jo tajā savienots zinātniski vēsturiskais pētījums par Jaunpiebalgas draudzes lokālo vēsturi ar saistošu Jaunpiebalgas mācītāju literāro portretējumu. Pagātne savijas ar tagadni uz ticības un morāles vērtību fona, latviešu vēsture atskan savā traģiskumā un ticībā nākotnei. Stāsts par Jaunpiebalgas baznīcu un mācītājiem satur sevī ne tikai faktisko, bet arī simbolisko vēstījumu par Ziemeļvidzemes apgaismības centieniem, par cilvēku izturību un pārliecību, labestību un totalitāro varu radīto ļaunumu. Šādi stāsti ir vajadzīgi, lai tos lasītu ne tikai grāmatā pieminētie un viņu radinieki, bet plašāka publika visās paaudzēs, jo bez lokālās atmiņas nav globālās nākotnes.

Maija Kūle, LU profesore, LZA akadēmiķe

Vai varam atļauties ko vairāk?

Tuk, tuk! Ar baltām, pūkainām sniega dvēselītēm laukā vai sirdīs pie tavām durvīm, piebaldzēn, klauvē Ziemassvētki. Pie-došanas laiks. Vai šobrīd kāda nozīme, cik reiz kāja tev priekšā likta šai gadā, cik dusmas tavā virzienā sūtītas, cik sāpināts tu esi bijis? Tavos sirdspukstos ieaustās klusās, brīnumiem piekaisu svētku jausmas attīra tevi, domas, jūtas, tevi gaišāku dara. Ikvienu cilvēku sirds jūt, ka nevar citādāk, kā vien piedot visus pāri darījumus un izgaismot skaisto un labo darbu stūrīti sevī.

Šodienas problēmu un ekonomiskās krīzes viesulī, kas atstāj vien putekļus aiz sevis, cilvēks ilgojas kaut brīdi dzīvot vieglāku, skaistāku dzīvi. Iegūtās ikdienas negācijas kā nevajadzīgs smagums spiež pie zemes, neļauj pacelties spārnos, lai ieskatītos acīs iespējām, izaugsmei, sapņiem un jūtām. Es vēlos, kaut mēs visi spētu, pie zemes turoties, ieslīgt mistiskajās svētku noskaņu debesīs. Ja steidzīgais laiks tik daudz ko nav ļāvis, tad neļausim arī tam kaut ko. Vai varam atļauties ko vairāk...atļauties satvert laiku aiz maldīgajām piedurknēm, kas steidzina mūs ik solī? Nelaidīsim to projām, lai pusnaktī apstājas pulksteņa tikšņi, lai nav atkal jāskrien prom no ģimenes, tālāk no

kopības, lai dzīvotu kaut minūti ilgāk svētku burvībā, kurai ir mandarīnu un tikko ceptu piparkūku smarža. Izdzīvojiet un ieelpojiet tā pamatīgi šī gada nogales pasaku, lai nākamajā gadā iestudētu citu...ar vēl laimīgākām un dzirkstošākām beigām.

Anda Dzenža

Apsveikumi

*Svecītes liesmiņa – kā viņa mūs silda,
Ar gaismu un mīlestību – mūs pilda.*

Lai jauki Ziemassvētki un izturība Jaunajā gadā!

Jaunpiebalgas pagasta padomes kultūras un
izglītības komitejas vārdā **Egils Johansons**

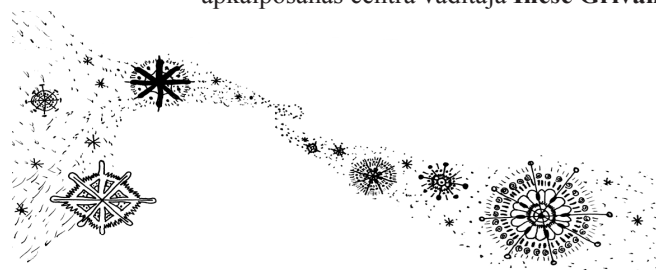
Pavisam drīz Svētvakars. Lai pierimstam un apstājamies dienu skrējienā, aizmirstam nepaspēto un nepadarīto! Dievs, dod mums dvēseles mieru! Arī sāpēs un grūtībās. Arī lielajā prieka virpulī, lai līdzsvarā mūs notur dvēseles miers. Dzīvē vairāk par visu ir vajadzīga saskaņa pašam ar sevi un vistuvākajiem cilvēkiem, satiecība un sapratne ar visiem, kuru vidū paiet darbadiena un sadzīve, un saviem spēkiem nemaināmu lietu un apstākļu pieņemšana. Lai piepildās lielais Brīnums! Lai atveram tam savu sirdi!

Zane un Vēsma

*Ik mirklis, ko piedzīvojam,
Ir brīnumu vērts.*

Lai gaiši Ziemassvētki jūsu mājās un jaunu cerību spārnots
Jaunais gads!

Tava tuvākā banka – Latvijas Krājbanka,
Jaunpiebalgas klientu
apkalpošanas centra vadītāja **Inese Grīvāne**

*Katrs savā svētku eglē
Liksim labo domu virtni,
Prieku degsim katrā svecē,
Lai tas mirkli veldzē spirtu.
Būsim tā, lai rīt mums būtu,
Ar ko satīties, ko darīt,
Un lai ikdienības solī
Spētu atkal svētkus gaidīt!*

Lai Ziemassvētku Brīnums mums katram sirdī nes prieku,
mīlestību un gaismu katrā mājā!

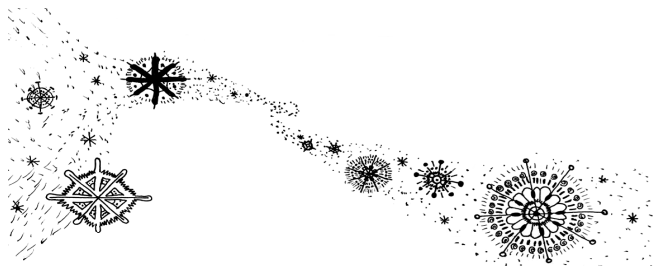
Ciekuržņu saime

*Kļūsti kā bērns, ļauj,
lai šonakt Tavš prieks
Atmiņu kupenas bradā.
Uzticies brīnumam,
trauslam kā sniegs,
Vienu vakaru gadā...*

/ V. Mora./

Priecīgus, gaišus Ziemassvētkus un
laimīgu, radošu Jauno – 2009. – gadu!

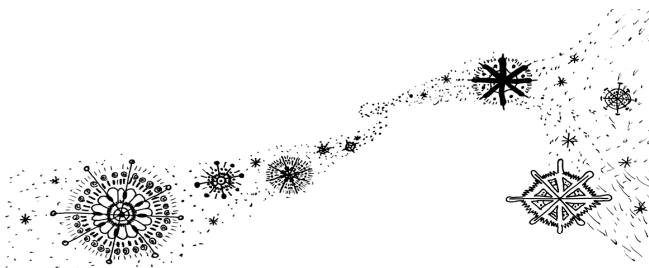
Jaunpiebalgas kultūras nama direktore **Pārsla Jansone**

*Par labo rūķi kļūt,
Nesot katram egles zaru
Ar čiekuru brīnu.
Laimi vēlot un sveicinot
Dažkārt vajaga ļoti maz.
/B.Žurovska/*

Novēlu savam kolektīvam veselību, izturību, sapratni un cērīgu pacietību vēl arvien notiekošajās pārmaiņās pasta dzīvē. Visiem Jaunpiebalgas ļaudīm novēlu gaišus svētku mirkļus un veiksmi ikdienas gaitās!

Jaunpiebalgas pasta nodaļas priekšniece **Maruta Kažociņa**

Lai Jaunajā gadā vēl joprojām – zilas debesis un saule virs galvām, stingrs pamats zem kājām!
Pa vidu gadam, - lai viss notiek tā kā skaistā pasakā ar laimīgām beigām! Lai izdodas jums un mums!
Ziemassvētki ir kā brīnišķa teika!
Lai tās burvīgās izpausmes un izjūtas mūsu dzīvi pārvērs labāku, gaišāku, cilvēku attiecībās lai nepazūd baltais un tīrais! Priecīgi!
Iemācieties sevi kā zvaigzni iedegt uz mirkli debesīs!

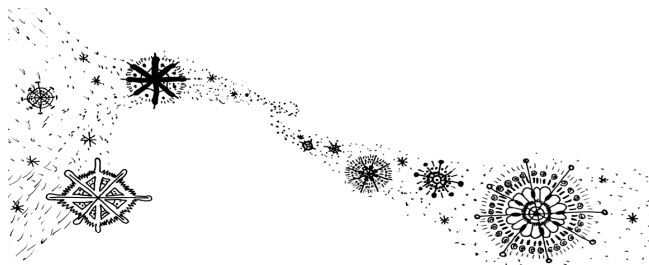
Anna Rabe „Rudgalvjos”

bas un mīlestības sniegpārsļas.

Ar šo sniegpārsļu baltumu un sirds siltumu vēlam dzīvot visu nākošo gadu!

Mīļš paldies vecākiem par dāvināto prieku saviem bērniem un mums! Jūs esat fantastiski!

Sākumskolas kolektīva vārdā – **Laima Upmale**

*Lūk, eglē sveču liesmas gail!
Tās šonakt sadedzinās visu drūmo,
Lai nav bail
Sākt jaunu rītu, jaunu dienu, gadu
Ar labu domu, darbu kādu.
Lai Ziemassvētkos apjaušam,
Ka brīnumu ikkatrs pats nesam,
No sirds to dāvinot
Gan mazam, jaunam, vecam...*

Gaišām noskaņām piepildītus
Ziemassvētkus un gandarītas
Jaunā gada dienas!

Jaunpiebalgas vidusskolas
kolektīva vārdā – **Ulla Logina**

Iespējas lauksaimniekiem decembrī/ janvārī

Aktivitātes nosaukums	Pieteikšanās laiki
Infrastruktūra, kas attiecas uz lauksaimniecības un mežsaimniecības attīstību un pielāgošanu	5.janvāris – 5. februāris
Lauksaimniecībā neizmantojamās zemes vienreizēja apmērošana	15.decembris – 15. janvāris

Atgādinājums.

Lai saņemtu ar ražošanu saistīto **papildu valsts tiešmaksājumu par nokautiem vai eksportētiem liellopiem:**

- Tiem jābūt 20 dienu laikā pēc dzimšanas apzīmētiem (lai tas varētu notikt, laikus jāpasūta krotālijas).
- Apzīmēšanas aktu 7 dienu laikā nosūta lauksaimniecības datu centram, vecākiem par 8 mēnešiem.
- Ja tie pirkti, attiecīgajā saimniecībā jānotur kā minimums 2 mēneši.
- Lauku atbalsta dienestā jāiesniedz iesniegums **līdz 15. februārim, bet ne vēlāk kā sešus mēnešus** pēc liellopa nokaušanas.

Mīļus Ziemassvētkus vēlot, **Maija Ķīkere, m.t. 29131170**

Kas jauns „Mežoglēs”?

Vai jūsu ģimenē vai uzņēmumā jūt ekonomisko krīzi? Vai ir arī aptuvena prognoze, kad varētu apstākļi uzlaboties? Kādas nozares vajadzētu attīstīt Jaunpiebalgā?

– Ekonomiskā krīze, par to runā daudzi. Man tā bija jūtama nedaudz ātrāk. Mani strādnieki to sāka sajūst jau pirms pusgada. Ražoju paliktņus, uz kuriem tiek liktas dažādas preces – no sviesta līdz traktoru detaļām. Lieta ļoti vienkārša – ja nav pieprasījuma pēc precēm, nav noieta maniem paliktņiem.

Kādu laiku biju uzsācis mājas renovāciju. Tad nu tagad arī šos darbus esmu pārtraucis. Un nezinu, uz cik ilgu laiku.

Ja pirms kāda laika pirkto veikalā un neskatījos īpaši uz cenu, tad tagad krietni pedomāju, ko lieku iepirkuma grozā.

Prognozēt? Grūti kaut ko pateikt, cik ilgi tas viss būs. Protais, ka katru vakaru skatos ziņas, kas notiek ne tikai Latvijā, bet arī visā pasaulē, jo, ja ASV ir ekonomiskās “iesnas”, tad mums būs “plaušu karsonis”. Var jau meklēt palīdzību starptautiskajos fondos, bet pie kāda rezultāta tas novedīs – nezinām. Domāju, ka gadu vismaz, pat varbūt vairāk, viss ies uz leju. Ražošana jau ir iznīcināta, pat reizēm šķiet, ka samērā mērķtiecīgi un plānveidīgi tas valstī tiek darīts. Apzināti.

Šobrīd grūti nosaukt kādu nozari, kura veiksmīgi plauktu un zeltu. Galvenais, lai cilvēkiem būtu darbs. Mums Jaunpiebalgā arī jau ilgāku laiku stāv divas ražotnes. Trikotāža un pienotava. Varbūt vajadzīgi investori bez pagasta cenzūras? Kā jau teicu, tad mūsu pagasta iedzīvotājiem būtu darbs, arī no citiem rajoniem nāktu te dzīvot un strādāt. Arī pagasta padomē jābūt jauniem cilvēkiem ar citu domāšanu. Ar jaunām idejām. Pavisam ar citu redzējumu uz nākotnes attīstību.

Uz **Kitijas Stauveres** jautājumiem atbildēja uzņēmuma „Mežogles” īpašnieks **Agris Kažociņš**

Pateicība

Ārē, kur krustcelēs satiekas vēji,
Vētras no jūrām spēkoties trauc,
Sentēvu egle latviešu tautu
Mūžīgi mūžos pastāvēt sauc.

”Senču egle” Ieva Kalniete

Pagasta padome saka paldies iedzīvotājiem, kuri kapsētas mūra atjaunošanai 2008.gadā snieguši finansiālu atbalstu:

**Tālavam Jundzim,
Rudītei Radziņai,
Laimim Šāvējam,
Vēsmai Johansonei,
Maijai Ķīkerei,
Irēnai Kasparžakai,
Laimai Kazerovskai,
Rasmai Bērziņai,
Arnim Ratiņam,
Gundegai Ragozinai,**

kā arī tiem, kas savu artavu meta, ziedoja kapu svētkos un kuru vārdi mums paliek nenosaukti.

Piebaldzēni, Jaunajā gadā gaidām jūsu atbalstu kopīgam darba turpinājumam!

Vēlot veselību, veiksmi un labklājību Jaunajā gadā –
Jaunpiebalgas pagasta padome

Novadnieki – jubilāri 2009

05.01.1884. **Eduards Aplociņš** skolotājs, Brīvības cīņu dalībnieks

07.01.1904. **Voldemārs Jungs** ģeodēzists

19.01.1879. **Pēteris Leitāns** jurists

08.02.1899. **Jānis Pikurs** skolotājs

14.02.1919. **Arvīds Gaujers** sporta darbinieks

26.02.1899. **Zelma Gulbe** skolotāja

31.03.1889. **Anna Nedēļa** skolotāja

07.04.1909. **Pēteris Rusovs** nacionālais partizāns

11.04.1929. **Jānis Eglītis** sabiedrisks darbinieks

01.05.1894. **Voldemārs Jākobsons** dzejnieks

08.05.1864. **Hermanis Elpers** būvuzņēmējs

15.05.1889. **Emīls Pinnis** strēlnieks

17.05.1894. **Jānis Sudrabkalns** dzejnieks

19.05.1909. **Anna Lēmane** sabiedriskā darbiniece

31.05.1894. **Pēteris Lazdiņš** lauksaimnieks

12.06.1889. **Pēteris Rubenis** biškops

19.06.1894. **Kārlis Drullis** skolotājs

24.06.1929. **Maija Pikure** skolotāja

11.07.1879. **Artūrs Krūmiņš** arhitekts

26.08.1884. **Jānis Gauja** dzejnieks

30.08.1924. **Artūrs Teikmanis** skolotājs

11.09.1904. **Kārlis Ruks** selekcionārs

26.09.1869. **Kārlis Ezerietis** žurnālists

04.10.1939. **Uldis Knāķis** biologs

06.10.1879. **Jānis Voldemārs Kalniņš** mirtiesnesis

10.10.1924. **Rūdolfs Ziediņš** filozofs

23.10.1849. **Pēteris Ceriņš** skolotājs

26.10.1889. **Jānis Drulle** skolotājs

28.11.1899. **Jānis Balodis** būvzinženieris

26.12.1884. **Antons Nedēļa** mērnieks

Viens jauks smaids, viens labs darbs...

Aiz loga krīt sniegpārslas, pārklājot zemi ar baltu seģeni. Tā Dievs savā bezgalīgajā mīlestībā noglāsta katru koku, katru krūmu. Katra pārsla, kas iesitas tev sejā, ir atgādinājums tev: „Viņš nāk, Viņš nāk... Katru gad’ no jauna Kristus bērniņš nāk” dziesmas vārdi mani sāk ieaijāt. Es jums stāstīšu visskaistāko Ziemassvētku stāstu, kas var izmainīt arī tavu dzīvi.

Tas ir stāsts par ceturto gudro. Viņa vārds bija Artabans. Sekojot zvaigznes aicinājumam, viņš devās ceļā un paņēma līdzī lielu safīru, rubīnu un pērli, tik vērtīgus, ka tiem nebija iespējams noteikt cenu. Viņš gribēja dāvināt tos ķēniņam. Artabans steidzās, lai panāktu savus draugus – Kasparu, Melhioru un Baltasaru. Jūs jau sapratāt, ka tie ir pasaules gudrie, kas gribēja sveikt Jēzus bērniņu. Laika bija maz. Ja viņš nokavēsies, draugi dosies ceļā vieni.

Pēkšņi Artabans ieraudzīja zemē guļošu cilvēku. Tas bija kāds saslimis ceļinieks. Ja Artabans apstātos, viņš vairs nepagūtu sastapt draugus. Viņš apstājās un palīdzēja nelaimīgajam. Bija nepieciešami kamieļi un nesēji, lai palīdzētu. Un Artabans pārdeva safīru, lai samaksātu nesējiem. Viņš noskuma, jo brīnišķais dārgakmens nekad nepiederēs ķēniņam. Viņš turpināja ceļu uz Betlēmi, taču ieradās jau par vēlu; Jāzeps un Marija kopā ar bērnu bija jau devušies prom. Drīz Hērods izdeva pavēli nogalināt visus bērnus.

Mājā, kur Artabans bija apmeties, dzīvoja kāds mazulis. Artabans šo bērnu bija paspējis iemīlēt. Un kādu rītu pie viņu mājas durvīm klauvēja Hēroda kareivji. Arā skanēja izmisušo māšu raudas. Artabans nostājās durvīs un piekukuļoja virsnieku, atdodot tam dārgo rubīnu. Bērns bija glābts, mātes laimei nebija robežu, bet Artabans noskuma vēl vairāk, jo ķēniņš nekad vairs neiegūs šo dārgakmeni.

Ilgus gadus viņš klīda pa pasauli, meklējot ķēniņu, līdz pēc vairāk nekā 30 gadiem viņš nonāca Jeruzalemē. Tā bija diena, kad Jēzu sita krustā. Kad Artabans izdzirda par Jēzu, viņš saprata, ka tas ir ilgi meklētais ķēniņš, un nolēma atdot pērli, tā izpērkot ķēniņu no krusta nāves. Te viņam pretī pa ielu skrēja kāda meitene, kurai pakaļ dzinās grupa kareivju. „Manam tēvam parādi,” viņa sauca, „un mani grib pārdot verdzībā, lai tos nomaksātu. Glābiet mani!”

Artabans tikai mirkli šaubījās, bet tad atdeva pērli kareivjiem. Viņš nopirka meitenei brīvību. Pēkšņi debesis satumsa, zeme nodrebēja, un no jumta krītošs kārniņš trāpīja Artabanam pa galvu. Viņš noslīga ceļos, zaudēdams samaņu. Meitene paņēma viņa galvu klēpī. Artabana lūpas sakustējās: „Tā ne, mans Kungs. Kad es tevi redzēju izsalkušu, vai es Tevi ēdināju? Vai izslāpušu es Tevi dzirdināju? Vai kailu esmu Tevi apģērbis? Trīsdesmit trīs gadus es Tevi esmu meklējis, bet ne reizi neesmu vaigā skatījis.” Un tad kā čuksts no tālienes atskanēja zema un maiga balss: „Patiesi es Tev saku, ko Tu vienam no šiem maniem vismazākajiem brāļiem esi darījis, to Tu man esi darījis.” Un Artabans smaidīja, jo viņš saprata, ka tas Kungs ir saņēmis viņa dāvanu. Šobrīd, kad esam pieklusuši neziņā un bailēs par nākotni, atcerēsimies, ka viens jauks smaids, viens labs darbs Tevi aizvedīs tuvāk Ziemassvētkiem.

Jaukus, mīlestības pilnus jums šos Ziemassvētkus vēl

**Jaunpiebalgas sv. Toma draudze un
Tamāra Gončoronoka**

Atgādinu, ka Ziemassvētku dievkalpojums
Jaunpiebalgas Sv. Toma ev. lut. baznīcā
24. decembrī plkst. 18.00

Atcerēsimies, ka jāsamaksā arī gada nodeva: strādājošajiem – Ls 7.-, pensionāriem Ls 5.-

Jau iepriekš pateicos par atsaucību!

Priecīgus un mierīgus Ziemassvētkus vēlot –

draudzes priekšiece **Liene Lorence**

Redakcijas pastā saņemta vēstule no pensionāres Ilgas J., kura izteikusi savas pārdomas un vēlmes. Viņa raksta, ka putēņu laikā neiztīrīja no sniega ceļu uz viņas mājām. Un 25. novembrī bija jābrauc uz Rīgu pie dakteriem, kas izpalika. Šoreiz neiztīrītā ceļa dēļ. No pagasta gan bijis solījums, ka ceļš tiks iztīrīts. Ilga ar skumjām atzīst, ka amatpersonu solījumiem ticēt nevar.

Viņa piebilst, ja jau reiz sākusī rakstīt, tad vēlas izteikt ne tikai savas, bet arī citu cilvēku domas par to, kāpēc pagasta kapusvētkos bija tikai tirgotāji ar ziediem, bet nebija iespējams iegādāties neko ēdamu vai padzēramu. Cilvēki taču brauc no tālienes un bija līdz šim pieraduši, ka uz vietas kaut ko varēs iegādāties.

Ilga paliek cerībā, ka tiks uzklausīta.

Viņa ierosina arī to, ka pagasta avīzei būtu jāiznāk mēneša pirmajā pusē. Tāpat vēlas, lai būtu kāds pasākums pensionāriem, kurā varētu izdziedāties un izdejoties. Te nu varam teikt, ka **26. decembrī plkst. 14.00 visi pensionāri tiek aicināti uz pasākumu pagasta padomes zālē.**

Par avīzi pagaidām varam pateikt vien to, ka neko nesolām, jo materiāli tiek savākti līdz mēneša desmitajam datumam. Kamēr tie iziet samērā garo ceļu līdz nodrukāšanai, tad arī jau pienāk mēneša 20- tie datumi.

V.un Z.

Atsaucoties uz novadnieka Tālava Jundža aicinājumu, darām zināmu, ka Jaunpiebalgas baznīcas remontam atvērts konts naudas ziedojumiem: a/s Latvijas Krājbanka, LV60UBAL4107192253001 ar norādi – ziedojums Jaunpiebalgas baznīcas remontam.

Iespējams, ka jums ir draugi vai vienkārši pazīstami cilvēki, kuri saistīti ar Jaunpiebalgu un labprāt atvēlētu līdzekļus mūsu baznīcas remontam. Uzaiciniet arī viņus ziedot šim cēlajam mērķim!

Sīkākas ziņas pa tālr. 26615072 (Johansone)

AFIŠA

Kultūras pasākumi decembrī Jaunpiebalgas kultūras namā

21.12. plkst. 14.00

Ziemassvētku tirdziņš

plkst. 18.00

Ziemassvētku ieskaņas koncerts kopā ar visiem Jaunpiebalgas „Žagariņiem” (trīs bērnu sastāvi un māmiņas)

26.12. plkst. 11.00

Pirmsskolas vecuma bērnu eglīte

Jaunpiebalgas pagasta padomes zālē

Mazos rūķu bērnus lūdz pieteikt pa tālruni **26178257** vai **64162182**

Pārslai līdz 22.decembrim, paciņa – 2 Ls

plkst. 14.00

Jaunpiebalgas pagasta padome aicina pensionārus uz Ziemassvētku tējas pēcpusdienu

Lūgums pieteikties pa tālruni **64162440** pie pagasta sekretāres. Ja nepieciešams transports, lūdzu paziņot...

31.12.

Sagaidīsim Jauno gadu kopā ar šlāgeraptaujas laureātiem Ingu un Normundu

Apsveicam!

Sirds, sauli atminot, lai sargā brīžus tos,
Kas dvēselē ar labo nezūdoši.
Tie mīlestības silto elpu dos
Un jauniem gadiem saziedēt liks koši.
(K.Apškrūma)

65	Elmars Dančevskis	01.01.1944.	Aizpurvi
	Zigrīda Lapiņa	24.01.1944.	Gaujas iela 6 -13
	Anatolijs Milajevskis	29.01.1944.	Stacijas iela 9A
	Juris Petrovskis	11.01.1944.	Brāļu Kaudzīšu iela 5 -15
	Anna Rabe	22.01.1944.	Upes Rudgalvji
	Mārīte Maija Rubene	17.01.1944.	Brāļu Kaudzīšu iela 5 - 9
	Voldemārs Antons Supe	02.01.1944.	Stacijas iela 9 - 5
	Kārlis Zaikovskis	13.01.1944.	Mazbaltiņi
70	Velta Krūmiņa	23.01.1939.	Gaujas iela 33 - 2
75	Helmūts Rozenaus	04.01.1934.	Brāļu Kaudzīšu iela 7-16
80	Klaudija Teriško	23.01.1929.	Lejas Skrāģi
85	Aina Ducena	24.01.1924.	Viesturi
	Paulīne Vietniece	25.01.1924.	Kalna Pūķi

Sirsniīgi sveicam 2009.gada janvāra jubilārus!

Arī tādi brīnumi šogad bija sastopami Egitas Zariņas ģimenes dārziņā.

Sludinājums

Jaunpiebalgas pagasta mājīpašnieki var izmantot sertificētu skursteņslauķu pakalpojumus:

Agris Grosbergs (mob.t. 26563054)

Vilnis Vītols (mob.t. 29480871)

Pateicība

Liels paldies bāriņtiesas priekšsēdētājam **Baibai Laukubriedei, Inesei Bruņinieci**, pateicos **Ļusijai un Jānim Biezajiem** par dāvināto televizoru un saimniecības precēm, lai varētu uzsākt dzīvi Jaunpiebalgā.

Evita

Mūža priekšā

Vien varam noliekties bijīgi.

Aizsaules ceļu gājis

Ādolfs Logins 66 gadu vecumā.

Izsakām līdzjūtību pieredzīgajiem.

Jaunpiebalgas pagasta pašvaldības izdevums

Redakcija: Zane Althabere tālr. 64162437 (darbā), 26345624 (mob.) Vēsma Johansone tālr. 64162582 (mājās), 26615072 (mob.),

e-pasts biblio@jvdc.edu.lv Mājas lapas adrese <http://www.jaunpiebalga.lv>

Par skaitļi un faktu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors. Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicēšanas vai citēšanas gadījumā atsauce ir obligāta.

Iespiests SIA "Madonas poligrāfists".